

TALLINNA
KESK-
RAAMATU-
ROGU

EX LIBRIS

EESTI VABARIIGI
VANNUTATUD ADVOKAATIDE NÕUKOGU

1932. AASTA

ARUANNE.

E 45271

L. 3. 67 -

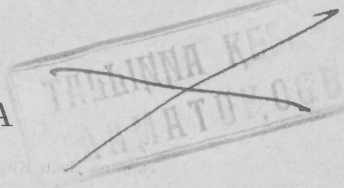
~~1932~~

EESTI VABARIIGI

VANNUTATUD ADVOKAATIDE NÕUKOGU

1932. AASTA

~~B 5190.~~

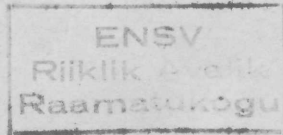

ARUANNE.

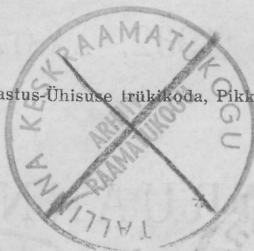
Ar 933
Eesti

222/6

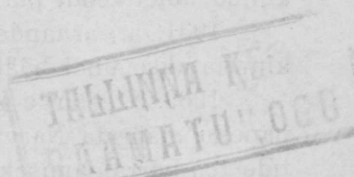
EA 34049

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükitööd, Pikk tän. 2. 1933.

SISU:

	Lhk.
I. a) Vannutatud advokaatide üldkoosolek 19. märtsil 1932. a.	5
b) Vannutatud advokaatide üldkoosolek 13. aprillil 1932. a.	5
II. Vannutatud Advokaatide Nõukogu ja vannutatud advokaatide ja nende abide koosseisud	10
Vannutatud advokaatide ja nende abide arvu liikuvus	
1. jaanuarist 1920. a. kuni 1. jaanuarini 1933. a.	12
1) Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas asuvate vannutatud advokaatide ja nende abide nimekiri	14
2) Sama Tartu-Võru Rahukogu ringkonna kohta	26
3) Sama Rakvere-Paide Rahukogu ringkonna kohta	34
4) Sama Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonna kohta	38
III. Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal	40
IV. Distsiplinaarasjad	40
V. Vannutatud advokaatide abide juriidilised konverentsid	86
1) Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkond	86
2) Rakvere-Paide Rahukogu ringkond	89
3) Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkond	90
VI. 1932. a. sissetulekute ja väljaminekute aruanne ning bilanss	94
VII. 1933. a. eelarve	96
VIII. Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu osakond	96
1) Nõukogu Tartu osakonna ja vannutatud advokaatide ja nende abide koosseisud	96
2) Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal	97
3) Distsiplinaarasjad	97
4) Vannutatud advokaatide abide juriidilised konverentsid.	98
5) Osakonna 1931. a. sissetulekute ja väljaminekute aruanne	101
6) Osakonna 1932. a. eelarve	102

I. a) Vannutatud advokaatide üldkoosolek 19. märtsil 1932. a.

19. märtsiks 1932. a. kell 7 õhtul oli Kohtupalati saali kokku kutsutud vannutatud advokaatide üldkoosolek. Koosolekule ilmunud vannutatud advokaadid andsid oma allkirjad seks väljapandud lehele.

Kell 7.30 min. õhtul teatas Nõukogu esimees koosolijaile, et koosolekule ilmuniseks on kõigile Nõukogule alluvatele vannutatud advokaatidele posti kaudu kutsed saadetud ühes koosoleku päevakorra äratähendamisega; et koosolekule on ilmunud ja väljapandud lehele oma allkirjad annud 27 vannutatud advokaati; et koosoleku päevaks Nõukogule alluvate vannutatud advokaatide üldarv nimekirja järgi on 185; et seega on koosolekule ilmunute arv vähem kui see K. A. S. § 365 järele koosoleku ärapidamiseks vajalik; et seepärast tuleb tänaseks kokku kutsutud koosolek mittekordaläinuks tunnistada ja et Nõukogu K. A. S. § 365 ettenähtud korras uue üldkoosoleku sama päevakorraga kokku kutsub.

b) Vannutatud advokaatide üldkoosolek 13. apr. 1932. a.

Koosoleku algus kell 8.05 m. õhtul.

Nõukogu esimees konstateerib, et koosolek on otsusvõimeline, kuna koosolekule on ilmunud üle veerandi nõukogule alluvate vannutatud advokaatide üldarvust.

Koosoleku juhatajaks valitakse nõukogu esimees A. Maurer.

Päevakorra kohta ettepanekuid ei tehta. Koosolek mälestab koosoleku juhataja ettepanekul surma läbi lahkunud ametivendi püstitõusmisega.

1931. a. aruande kohta sõna ei võeta ja aruanne kinnitatakse ühel häälel.

1932. a. eelarve kohta teeb vann. adv. A. Pahla ettepaneku määrata Narva rahukohtu juures asuva advokaatide toa korraldamiseks 500 kr., jättes Rakvere ja Viljandi advokaatide tubade korraldamiseks 500 krooni.

Vann. adv. K. Baars vaidleb ettepanekule vastu ja teeb ettepaneku jätta summa määramise Narva toa korraldamiseks nõukogu hooleks, eelarves tubade korraldamiseks ettenähtud summade piirides.

Vann. adv. Ed. Mühlberg juhib tähelepanu sellele, et ka Tallinnas asuvad advokaatide toad vajavad korraldamist.

Nõukogu esimees annab seletuse tubade korraldamise ja kavatsuste kohta, mis nõukogul selles asjas on.

Vann. adv. A. Peet juhib tähelepanu väärnähtuste peale, mis raamatute tarvitamisel ilmsiks tulnud, ning leiab, et selle korra edasikestmisel raamatute muretsemise peale üldse summasid määrata ei tuleks.

Vann. adv. A. Pahla teeb ettepaneku määrata iga rahukogu ringkonna kohta eraldi summa advokaatide tubade korraldamiseks ja raamatute muretsemiseks.

Nõukogu esimees annab seletusi raamatute tarvitamise korra kohta ja paneb hääletusele vann. adv. A. Pahla ettepaneku.

Vann. adv. A. Pahla ettepanek lükatakse 7 hääle poolt olemisel teiste häälte vastu tagasi.

Eelarve, nõukogu poolt ette pandud kujul, võetakse ühel häälel vastu.

Nõukogu esimees teatab peakoosolekule, et keegi K. Ovtscharov on saatnud kaebuse nõukogu esimehe, abiesimehe ja nõukogu liikmete R. Eliaser'i ja E. Eeck'i peale, süüdistades neid selles, et nemad tema, Ovtscharov'i, poolt antud kaebusi distsipl. asjus erapooletult ei olevat otsustanud. Kuna nõukogul kvoorum puudub nende

kaebuste läbivaatamiseks, siis teeb nõukogu esimees ettepaneku valida komisjon K. Ovtšarov'i kaebuste läbivaatamiseks.!

K. Baars arvab, et komisjoni valimine tarvilik ja seaduslik ei ole. Vann. adv. P. Peterson toetab vann. adv. K. Baars'i seisukohta. K. Baars teeb ettepaneku tunnistada, et komisjoni valimine vajalik ei ole. Ettepanek võetakse ühel häälel vastu.

Nõukogu esimees teeb ettepaneku määrata kindlaks nõukogu koosseisu määra. Võetakse vastu ettepanek jätta nõukogu koosseisu määr endiseks.

Nõukogu esimehe kohale seatakse üles kandidaadiks A. Maurer, kes ka valitakse ühel häälel.

Nõukogu abiesimehe kohale seatakse kandidaadiks üles V. Johanson, kes ka ühel häälel nõukogu abiesimeheks valitakse.

Nõukogu liikmete kandidaatideks seatakse üles R. Eliaser, K. Baars, F. Karlson, E. Eeck, kes ka ühel häälel nõukogu liikmeteks valitakse.

Nõukogu esimees teeb ettepaneku valida revisjoni komisjon. Revisjoni komisjon valitakse ühel häälel endises koosseisus tagasi (A. Peet, R. Kuuskmaa, M. Kutti).

Nõukogu esimees teatab, et nõukogu sunnitud oli nõukogu summadest laenu andma V. A. V. A. Kassale toetuse andmiseks ühele ametivennale. Teeb ettepaneku kustutada see V. A. V. A. Kassa võlg nõukogule. Ettepanek võetakse ühel häälel vastu.

Nõukogu esimees juhib tähelepanu tarviduse peale seisukohta võtta teatavate väärnähtuste peale advokatuuri elus. Nimelt on mitmed ametivennad maksuraskustesse sattunud ja on kutsutud kohtusse maksuvahendeid näitama. Need nähtused on sagedasti aset leidnud sõbra-girode andmise tagajärjel, mille tõttu ka selles asjas teatavaid seisukohti võtta tuleks. Edasi on tähele pandud, et seisuse liikmed sagedasti äri alal tegutsevad, mis soovitav ei ole. Nõukogu esimees teatab, et nõukogu asub seisukohal, et tegeliku maksujõuetuse korral tuleks seisuse liige seisusest

välja arvata. Samuti tuleks piirata sõbra-girode andmist ja tegutsemist äri alal. Teeb ettepaneku üldkoosolekule neis asjus seisukoht võtta, et nõukogul vajaduse korral alus oleks asuda sisekorra reeglite täiendust ette võtma.

K. Baars teeb ettepaneku jätta vastavate sisekorra reeglite täienduste väljatöötamine nõukogu hooleks, tehes nõukogule ülesandeks esitada vastavad kavad järgmisele peakoosolekule.

T. Jürine arvab, et tegeliku maksujõuetuse korral ei saaks seisuse liiget välja arvata seisusest, kui temal maksujõuetuks jäämise tagajärjel distsiplinaarasjad ei teki.

Nõukogu esimees toonitab seda, et ei saa leppida olukorraga, kus seisuse liige kutsutakse kohtusse maksuvahendite näitamiseks ja ajab samas kohtus võõraid asju.

Th. Rõuk ühineb nõukogu seisukohaga tegelikult maksujõuetute seisuse liikmete väljaarvamise kohta, kuid arvab, et üldkoosolekul sellekohaseid reegleid raske välja töötada on.

O. Tief leiab, et maksujõuetuks jäämisi ära hoida, tuleks piirata abide arvu üksiku patroni juures.

P. Reisik leiab, et tegelik maksujõuetus ei võiks väljaarvamist seisusest põhjustada.

R. Eliaser rõhutab seda, et advokaat ka oma eraelu niimoodi korraldama peab, et usaldus tema vastu ei langeks. Maksujõuetuks jäämise korral tuleks välja arvata, kuni asjade korraldamiseni.

N. Teiss arvab, et ei saaks ära keelata girode andmist vekslitel, kuna see tegelikus elus raskusi välja kutsuda võib.

A. Peet leiab, et sisuliselt ei ole vahet seisusest väljaheitmise ja seisusest väljaarvamise vahel. Ei saaks tegeliku maksujõuetuse korral välja arvata, kuid tuleks seisusesse vastuvõtmisel ka kandidaadi majanduslist seisukorda arvesse võtta. Üldiselt tuleks aga ka arvesse võtta neid põhjusi, mis pärast seisuse liige maksujõuetuks muutunud. Tuleks abinõusid tarvitusele võtta, et kitsen-

dada pääsu advokatuuri, sellega saaks ära hoitud majanduslistesse raskustesse sattumine.

Nõukogu esimees seletab ära, missugune vahe väljaarvamise ja väljaheitmise vahel on.

T. Jürine arvab, et nõukogu ei võiks maksujõuetuse puhul välja arvata, küll aga võiks sel korral distsiplinaar toimetus alustatud saada, kui maksujõuetusega ühenduses väärnähtused kas advokaadi kutse alal või eraelus ilmiks tulevad.

A. Susi pooldab nõukogu seisukohti, leiab, et sellekohaste määruste väljatöötamine tarvilik oleks, seda ei saaks aga küll üldkoosolekul teha.

Nõukogu esimees peatub nende võimaluste juures, mis olemas advokaatide arvu piiramiseks.

R. Eliaser kaitseb nõukogu seisukohti, arvab, et maksujõuetuse korral välja heita seisusest ei saa, nagu seda soovitab T. Jürine.

K. Baars leiab, et gironde andmist ära keelata ei saa. Numerus clausus'e sisseseadmine on võimatu, kuna see mõõduandvates ringkondades poolehoidu ei leia.

J. Arro ja P. Reisik rõhutavad advokaatide arvu piiramise vajadust.

R. Kuuskmaa arvab, et seisuse prestiiži alalhoidmiseks tuleb abinõusid tarvitusele võtta, et advokaadid eraelus ka vääriliselt esineksid.

T. Jürine toetab oma seisukohta.

Nõukogu esimees seletab, et vene nõukogude praksis on väljaarvamist seisusest tunnustanud, küll on seda seisukohta ebaõigeaks tunnustanud Senat poliitilistel kaalutlustel.

A. Peet teeb ettepaneku vaielusi lõpetada, nõukogule ülesandeks teha vastavaid reegleid välja töötada ja üldkoosolekule esitada. Ühes sellega teeb ettepaneku piirata abide arvu ühe patroni juures ühega.

R. Kuuskmaa teeb ettepaneku lubada nõukogule ka ära keelata abile astuda teatava patroni juure.

Nõukogu esimees leiab, et A. Peet'i ettepaneku teine osa vastuvõetav ei ole, kuna abide juurekasv vähenenud on

K. Baars arvab, et täna võiks ainult teatavaid sooviavaldusi vastu võtta, jättes nende teostamise nõukogu hooleks.

R. Kuuskmaa esitab sooviavalduse, et nõukogu kindlalt valvaks selle järele, et abi, kellel staaži aeg möödunud, esitaks otsekohe palve vastuvõtmiseks vanutatud advokaadiks. Edasi esitab sooviavalduse, et nõukogu pööraks kohtute poole palvega, et kohtutes istungid algaksid mitte enne k. 10 h.

Nõukogu esimees teeb ettepaneku tänasel üldkoosolekul nõukogu poolt esitatud seisukohti mitte hääletamisele võtta, jättes nõukogule võimaluse, ära kuulunud ametivendade seisukohti, esitada järgmisel üldkoosolekul kindlaid ettepanekuid.

Ettepaneku vastu ei vaielda.

Nõukogu esimees ja A. Peet pööravad koosolijate poole üleskutsega, et ametivennad astuksid V. A. V. A. K. liikmeks.

R. Kuuskmaa teatab, et revisjoni komisjon sooviavalduse vastu on võtnud, et nõukogu hoiaks võimaluse korral teatavad vabad summad oma käsutuses.

Protokolli allakirjutajaks valitakse A. Peet, M. Puusep, P. Reisik ja P. Peterson.

Koosoleku lõpetas esimees kell 10.30.

II. Vannutatud Advokaatide Nõukogu ja vanutatud advokaatide ning nende abide koosseisud.

Vannutatud advokaatide üldkoosoleku valiku järele 13. aprillist 1932. a. kuulusid Vannutatud Advokaatide Nõukogu koosseisu: esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed: K. Baars, E. Eeck, R. Eliaser ja F. Karlson.

1932. aasta jooksul pidas Nõukogu 48 koosolekut ja otsustas kokku 430 asja.

1. jaanuariks 1932. a. oli vannutatud advokaate nimikirjas 180.

1932. a. jooksul võttis Nõukogu vastu vannutatud advokaatideks 38 isikut. Vastuvõetute hulgas olid varemalt: a) vannutatud advokaatide abideks 33 (H. Ainson, J. Erik, H. Ester, R. Hunt, F. Frank, P. Jänes, J. Järv, M. Kass, B. Klaarmann, K. Kongo, H. Kongas, R. Koolmann, A. Käärik, A. Lagus, H. Levin, J. Liit, H. Maikal, B. Methusalem, V. Peterson, H. Pusik, T. Päi, J. Põderon, E. Reial, H. Roman, E. Soom, J. Tallo, P. Tirro, H. Treial, A. Varul, R. Viederfeldt, M. Viirmann-Kanemägi, R. Vreemann, L. Össo); b) kohtu- ja riigiteenistuses — 5 (H. Bergmann, K. Gustavson, S. Klenski, K. Mõistus, K. Selter).

1932. aasta jooksul lahkus vannutatud advokaatide hulgast 5. Neist: a) surma läbi 2 (J. Elerz, L. Olesk); riigiteenistusse astus 1 (A. Rei); c) kustutati nimekirjast 1 (K. Haho) ja d) välja heideti 1.

1. jaan. 1933. a. oli vannutatud advokaate kokku 213.

1. jaanuariks 1932. a. oli vannutatud advokaatide abisid nimekirjas 270.

1932. aasta jooksul võtsid Nõukogu ja Nõukogu Tartu osakond vastu vannutatud advokaatide abideks 50 isikut (H. Anderson, G. Beipmann, N. Belousov, O. Dehn, E. Deksnis, J. Glickmann, S. Glickmann, R. Grünhut, P. Hermann, E. Irs-Hirsch, P. Jõgi, R. Jukk, L. Kaart, L. Kalla, J. Kallmann, V. Kaumann, V. Kymenthal, J. Krastin, M. Kuk, J. Kuldkepp, H. Lattik, U. Lender, J. Lipmann, H. Lotz, H. Maandi, H. Michelson, M. Morrison, E. Murs, E. Nemwalz, J. Neumann, P. Oinas, E. Ottan, H. Ottas, K. Peiker, O. Peterson, S. Piiraja, K. Plaks, A. Reimann, K. Roo, B. Rosenstein, V. Ruuse, G. Stahlberg, O. Smitt, H. Soone, J. Soontak, E. Sulg, O. Sõrmus, E. Tikenberg, J. Vain, A. Virma).

1932. aasta jooksul lahkusid vannutatud advokaatide abide hulgast 40. Neist: a) võeti vastu vannutatud advokaatideks 33; b) oma palvel lahkusid 6 (A. Anderkopp, A. Herman, V. Kymenthal, J. Kleesment, H. Kukke, A. Susi-Tannebaum) ja c) surma läbi lahkus 1 (V. Kippel).

1. jaanuariks 1933. a. oli vannutatud advokaatide abisid kokku 280.

Vannutatud advokaatide ja nende abide arvu liikuvus 1. jaanuarist 1920. a. kuni 1. jaanuarini 1933. a.

A a s t a d	Vann. adv. arv	Juurekasv	Vann. adv.abide arv	Juurekasv	Kokku	Üldine juurekasv
1. I 1920. a.	43		15		58	
1. I 1921. a.	63	+ 20	29	+ 14	92	+ 34
1. I 1922. a.	76	+ 13	42	+ 13	118	+ 26
1. I 1923. a.	87	+ 11	53	+ 11	140	+ 22
1. I 1924. a.	95	+ 8	71	+ 18	166	+ 26
1. I 1925. a.	93	- 2	82	+ 11	175	+ 9
1. I 1926. a.	96	+ 3	114	+ 32	210	+ 35
1. I 1927. a.	105	+ 9	157	+ 43	262	+ 52
1. I 1928. a.	116	+ 11	203	+ 46	319	+ 57
1. I 1929. a.	124	+ 8	238	+ 35	362	+ 43
1. I 1930. a.	129	+ 5	256	+ 18	385	+ 23
1. I 1931. a.	153	+ 24	261	+ 5	414	+ 29
1. I 1932. a.	180	+ 27	270	+ 9	450	+ 36
1. I 1933. a.	213	+ 33	280	+ 10	493	+ 43

IN MEMORIAM.

6. jaanuaril 1932. a. suri Tallinnas vannutatud advokaat

Johannes Elerz.

Johannes Elerz sündis 10. aprillil 1878. a. Novgorodi kubermangus. Õppis 1888—1898. a. Nikolai gümnaasiumis Tallinnas ja 1898—1902. a. Peterburi ülikooli õigusteaduskonnas. 1902. a. astus noorema kohtuameti kandidaadina Peterburi kohtupalati teenistusse, kust hiljem Tifliisi kohtupalati juurde üle viidi. 1904. a. andis ära vanema kohtuameti kandidaadi eksami ja määrati kohtu-uurijaks Kaukasusse, millisest teenistusest lahkus 1908. a. Samal aastal võeti Peterburis vastu vannutatud advokaadiks. Eestisse jõudes määrati 1922. a. Läänemaa 1. jsk. kohtu-uurijaks, millisel kohal teenis kuni 1927. a. Samal aastal võeti vastu vannutatud advokaadiks.

19. veebruaril 1932. a. suri Tartus vannutatud advokaat

Lui Olesk.

Lui Olesk sündis 12. oktoobril 1876. a. Kavastu valdas talupidaja pojana. Õppis Hugo Treffneri gümnaasiumis ja Tartu ülikooli õigusteaduskonnas 1895—1902. a. 1903. a. võeti vastu vannutatud advokaadi abiks. 1918. a. organiseeris Tartu-Võru Rahukogu ja oli selle esimeheks. 1919. a. määrati Vabariigi prokuröriks ja oli hiljem kohtuminister O. Strandmann'i kabinetis ning 1920—1921. a. töö-koolekande- ja siseminister A. Piibu kabinetis. Oli Asutava Kogu liige ja abiesimees ning I Riigikogu liige. 10. jaanuaril 1920. a. võeti vastu vannutatud advokaadiks.

22. juulil 1932. a. suri Tallinnas vannutatud advokaadi abi

Viktor Kippel.

Viktor Kippel sündis 30. oktoobril 1899. a. Rakveres. Õppis Tallinna Aleksandri gümnaasiumis, kust Armaviiri gümnaasiumi üle läks ja selle lõpetas 1919. a. Peale keskkooli lõpetamist astus Rostovi D/ä. ülikooli. Enamlaste pealetungi tõttu pidi varsti Rostovist lahkuma. 1922. a. tuli tagasi kodumaale ja samal aastal astus Tartu ülikooli õigusteaduskonda, mille lõpetas 1926. a. kevadel. Vahepeal teenis Riigikontrolli arve-osakonnas. 4. septembril 1926. a. võeti vastu vannutatud advokaadi abiks.

Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas asuvate

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
1.	Anderson, Elmar a b i d: Kurg, Kustav Virma, Adólf-Ernst
2.	Aronson, Johann a b i d: Paas, Roman Päts, Viktor
3.	Arro, Johann a b i d: Kütt, Gustav Ennemuist, Aleksander
4.	Baggehufvudt, Nikolai
5.	Bergmann, Heinrich a b i d: Reinbach, Jaan Deksnis, Emma
6.	Birkenberg, Roman a b i d: Tikkas, Lowell Gernhardt, Robert
7.	Bock, Maks
8.	Bock, Waldemar a b i: Öelschlägel, Harald
9.	Brandt, Boris a b i d: Kallaste, Ilmar Favre, Rene
10.	Bremen, Siegfried a b i: Talts, Karl
11.	Daugull, Johann a b i d: Erbe, Eugen Stahlberg, Georg
12.	Demkin, Ivan a b i d: Insler, Arnold Roo, Konstantin
13.	Eeck, Erich a b i d: Kudeberg, Voldemar Pärson, Jüri
14.	Eliaser, Rein a b i d: Matson, Marianna Warest, Peeter Kornel, Karl

vannutatud advokaatide ja nende abide nimekiri.

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tallinn, Vana-Posti 3	9. II 1931. a.	446-45.
" Vana-Posti 3	27. II 1931. a.	446-45.
" Narva 14	4. II 1932. a.	
" S. Roosikrantsi 9	22. VIII 1919. a.	461-64.
Lihulas	28. IV 1927. a.	38.
Tallinn, S. Roosikrantsi 9	5. III 1930. a.	461-64.
" Jaani 6—4	10. I 1929. a.	447-33.
" Jaani 6—8	3. VII 1923. a.	
" Jaani 6	28. II 1927. a.	
" Scheeli pank	14. VIII 1925. a.	427-02.
" S. Karja 6	9. VI 1932. a.	
" S. Karja 6	10. IX 1931. a.	
" S. Karja 6	17. XI 1932. a.	
" Kinga 3	8. X 1919. a.	436-00.
" Kinga 3	4. IX 1926. a.	436-00.
" Pikk 28—4	12. V 1927. a.	441-71.
" Uus 20	22. VIII 1919. a.	444-18.
" Uus 20	12. VI 1922. a.	444-18.
Haapsalus, Viedemanni 28	3. VII 1923. a.	
Tallinn, Viru 8—4	30. X 1930. a.	464-93.
" Viru 8—4	26. III 1929. a.	464-93.
" Mundi 3—7	18. XII 1930. a.	429-12.
" Kinga 1	22. XI 1924. a.	434-18.
Raplas	6. X 1928. a.	
Tallinn, Tatari 7	27. X 1899. a.	457-64.
" Tatari 7	9. III 1925. a.	457-64.
" Tatari 7	15. XII 1932. a.	457-64.
Pirita, Pihlaka 10	1. XII 1922. a.	18.
Tallinn, Vene 1	27. V 1929. a.	465-64.
" Vene 12—8-a	6. X 1932. a.	
" Lembitu 13	8. IV 1922. a.	461-98.
" S. Roosikrantsi 15—12	22. XI 1924. a.	451-68.
Raplas	28. IV 1927. a.	60.
Tallinn, Jaani 6—9	23. I 1916. a.	446-90.
" Jaani 6—9	22. II 1927. a.	446-90.
Kuresaares, Uus 14	21. VII 1927. a.	1-10.
Nõmmel, Uus 12	22. XII 1927. a.	

Järjek. №.№	Liignimi ja nimi
15.	Erik, August a b i d: Paul, Sergei Ruus, Harry
16.	Ever, Valter
17.	Gorschkov, Ivan a b i d: Krutikova, Sinaida Valdmann, Kurt
18.	Griin, Aleksander a b i d: Kapper, Karl Brinka, Arnold
19.	Grossholm, Martin a b i d: Mölder, August Siimer, Imant
20.	Gurevitsch, Abram a b i d: Pekarevitsch, Jakob Reimann, Aleksander
21.	Gustavson, Konstantin
22.	Hallik, Konstantin a b i: Pint, Valter
23.	Hirsch, Martin
24.	Hirsch, Paul a b i d: Reinthal, Olav Groševoi, Igor
25.	Härm, Gustav a b i: Kulbas, Roman
26.	Fiskar, Manfred
27.	Jaks, Arnold a b i: Kanarik, Villem
28.	Johanson, Viktor a b i d: Jonson, Julia Paulberg, Eduard
29.	Jänes, Peeter
30.	Jürine, Tõnis a b i: Ott, August
31.	Jürmann, Ernst a b i d: Terras, Artur Kallas, Rudolf
32.	Klaarmann, Bernhard

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tallinn, Vana-Posti 8—1	12. II 1929. a.	436-32.
" Mundi 3—7	24. VIII 1923. a.	429-12.
" Vene 11-a—6	17. VI 1926. a.	429-82.
" S. Karja 15	21. XII 1931. a.	452-05.
" V. Karja 1—8	3. III 1920. a.	446-30.
" Vana-Viru 3—1	22. XII 1927. a.	
" V. Karja 1—8	27. II 1931. a.	446-30.
" Viru 4—3	7. VI 1926. a.	436-09.
" S. Roosikrantsi 4-a—5	14. VIII 1925. a.	452-65.
" S. Karja 4—7	10. I 1929. a.	443-75.
" Estonia p. 27—3	30. I 1930. a.	456-30.
" Estonia p. 27—3	16. VIII 1928. a.	456-30.
" Estonia p. 27—3	9. IV 1930. a.	456-30.
" Estonia p. 15—1	24. X 1921. a.	456-82.
" Estonia p. 15—1	10. III 1927. a.	456-82.
" Estonia p. 15—1	17. XI 1932. a.	456-82.
" Pikk 41—5	15. XII 1932. a.	
" Niguliste 10	20. XI 1930. a.	436-33.
" S. Roosikrantsi 8—9	30. IX 1922. a.	448-79.
" Lai 20	8. XII 1899. a.	438-13.
" Müürivahe 17—1	15. V 1930. a.	444-78.
" Müürivahe 17—1	15. V 1930. a.	444-78.
" Müürivahe 17—1	4. X 1930. a.	444-78.
Keilas	17. XII 1931. a.	22.
Tallinn, Müürivahe 16—28	2. IV 1928. a.	446-12.
Keilas	19. VIII 1931. a.	21.
Tallinn, S. Roosikrantsi 15—9	8. VI 1928. a.	466-93.
" S. Karja 6	11. III 1931. a.	
" Toom-Kuninga 4	10. VI 1909. a.	453-69.
" Merepuiestee 17	29. XII 1925. a.	305-64.
" Estonia p. 27	5. I 1928. a.	
Raplas	14. I 1932. a.	56.
Haapsalus, Viedemanni 32—1	6. X 1910. a.	
Tallinn, V. Karja 1—9	25. III 1922. a.	466-00.
" Harju 33	30. VII 1920. a.	425 66.
" Vanaturg 1	15. XII 1927. a.	436-25.
" Tatari 18—1	30. XII 1927. a.	
" S. Roosikrantsi 8-b	15. XII 1932. a.	441-78.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
33.	Kalbus, Tõnis a b i d: Eller, Herbert Poska-Niinemann, Helene
34.	Kann, Aleksander a b i d: Silberberg, Gerhard Pessa, Albert
35.	Kaznelson, Wulf a b i d: Karro, Haim Lurje, Samuel
36.	Koch, Gert
37.	Koch, Edgard
38.	Koch, Hermann
39.	Kress, Gerhard a b i d: Knüpfper, Rudolf Rosen, Voldemar Vogdt, Eberhard
40.	Kromel, Hermann a b i: Florell, Karl
41.	Kurfeldt-Jõeäär, Marta a b i d: Abraitis, Bruno Gordin, Rahil
42.	Kuuskmaa, Rudolf a b i d: Lauba, Adolf Kallmann, Johannes
43.	Kitzberg, August
44.	Lelle, Aleksei a b i d: Treufeldt, Jaan Morrison, Martin
45.	Levin, Haim
46.	Levin, Schmuila a b i: Levin, Benzian
47.	Limberg, Balduin a b i d: Valentin, Salme Veiner, Isak
48.	Lutz, Oskar
49.	Madisson, Johannes a b i: Kurvits, Juhan
50.	Maydell, Bernhard a b i: Idell, Herbert

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tallinn, Estonia p. 23—2	27. XI 1919. a.	437-90.
„ S. Karja 19	6. XII 1928. a.	446-81.
„ Müürivahe 16—29	21. XII 1931. a.	446-56.
„ Vene 11—4	2. XII 1926. a.	448-56.
Väike-Maarjas	22. IX 1927. a.	
Tallinn, Harju 45—8	12. I 1928. a.	434-15.
„ Vene 7	1. III 1926. a.	429-35.
„ Estonia p. 13—3	30. VIII 1928. a.	
„ Vene 7	28. III 1930. a.	429-35.
„ S. Roosikrantsi 1	29. X 1931. a.	427-80.
„ Vene 6	20. XI 1889. a.	442-11.
„ S. Roosikrantsi 1		427-80.
„ Vabadusplats 5	3. II 1922. a.	436-47.
„ Kinga 10	15. V 1926. a.	448-90.
Haapsalus, Lossi 37	17. VI 1926. a.	1-38.
Tallinn, Kinga 10	19. I 1927. a.	448-90.
„ S. Karja 10	11. III 1926. a.	445-93.
„ S. Karja 10	16. VIII 1928. a.	445-93.
„ Pikk 36—16	30. X 1930. a.	440-51.
„ Pikk 36—16	21. I 1931. a.	440-51.
„ Pikk 36—16	21. I 1931. a.	440-51.
„ Viru 19	31. III 1927. a.	433-66.
„ Viru 19	19. II 1929. a.	433-66.
„ Viru 19	26. V 1932. a.	433-66.
„ Müürivahe 16—28	1. VII 1931. a.	446-12.
„ Tsemendi 1-b k. 2	8. X 1919. a.	
Kuresaares, Holostovi maja	31. III 1927. a.	50.
Tallinn, Õle 4—8	8. VII 1932. a.	
„ Harju 37	4. IV 1932. a.	445-90.
„ Vana-Posti 2—2	12. II 1929. a.	436-09.
„ Vana-Posti 2—2	9. IV 1930. a.	436-09.
„ Valli 4—5	1910. a.	450-75.
„ S. Roosikrantsi 8-a	15. V 1927. a.	
„ Valli 4—5	2. VI 1930. a.	450-75.
„ Harju 30—6	1. VII 1931. a.	450-59.
„ Vene 13—4	30. VI 1927. a.	429-89.
„ Vene 13—4	10. I 1929. a.	429-89.
„ Pikk 37	10. X 1898. a.	441-51.
„ Lai 7—4	16. VIII 1928. a.	

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
51.	Maydell, Ernst a b i d: Greinert, Gerhard Starkov, Konstantin
52.	Maydell, Ludvig a b i d: Turmann, Ernst Wrangell, Moritz
53.	Margk, Walter a b i: Schwarz, Kurt
54.	Markovitsch, Bernhard a b i: Jachnin, Rahel
55.	Martna, Hans a b i d: Sonin, Elmar Pöder, Peeter
56.	Maurer, Alfred a b i d: Huene, Theodor Tolmoff, Oskar
57.	Meder, Leopold
58.	Melts, Boris
59.	Methusalem, Bernhard a b i: Tammekand, Arnold
60.	Mikfeldt, Konstantin
61.	Mühlberg, Eduard a b i d: Mühlberg, Voldemar Soone, Hermann
62.	Nirk, Alfred a b i d: Poom, Georg Tamm, August
63.	Nottbeck, Arvid a b i: Hermann, Paul-Elmar
64.	Nottbeck, Eduard a b i d: Semper, Anna Beermann, René
65.	Nottbeck, Hermann a b i d: Niidu, Burchard Lotz, Heinz
66.	Paabo, Rudolf a b i d: Mõttus, Jakob Õunapuu, Arnold

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tallinn, Pikk 37	15. V 1930. a.	441-51.
Järva-Jaanis	16. VIII 1928. a.	
Tallinn, S. Roosikrantsi 9-2	26. X 1927. a.	466-07.
" Lai 11	4. IX 1926. a.	437-61.
" Lai 10	17. IV 1929. a.	
" Lai 11	28. IX 1925. a.	437-61.
" Kinga 1	22. XII 1922. a.	448-71.
" Kinga 1	1. X 1929. a.	448-71.
" Vene 7	16. I 1930. a.	430-13.
" Vene 7	28. III 1930. a.	430-13.
" Harju 45-4	10. I 1929. a.	447-64.
" Pikk 6-3	5. XII 1929. a.	446-87.
" Harju 45-4	21. I 1931. a.	447-64.
" Mundi 3	20. V 1920. a.	447-11.
Viljandis, Tartu 20	21. XI 1921. a.	
Tallinn, Vana-Posti 6-9	14. II 1928. a.	
" Jaani 9	12. XII 1915. a.	450-97.
Haapsalus, Sadama 5	1. VII 1931. a.	1-26.
Tallinn, Vanaturg 6-5	15. IX 1932. a.	463-96.
" Vanaturg 6-5	21. V 1931. a.	463-96.
" Terase 5	17. XI 1920. a.	
" V. Karja 3	23. XII 1930. a.	458-66.
" V. Karja 3	21. V 1931. a.	458-66.
" V. Karja 3	4. IV 1932. a.	458-66.
" Viru 11	5. V 1920. a.	432-69.
" Mundi 3	31. VIII 1928. a.	447-11.
" Jaani 6-3	21. III 1928. a.	446-65.
" V. Roosikrantsi 9	13. V 1931. a.	458-07.
" V. Roosikrantsi 9	4. IV 1932. a.	458-07.
" Vabadusplats 5	30. X 1930. a.	436-47.
" Kana 5-4	15. XII 1926. a.	
Paides, Tallinna 23	19. IV 1928. a.	
Tallinn, S. Roosikrantsi 8	21. IV 1923. a.	445-26.
" Imanta 5-2	26. III 1929. a.	
" S. Roosikrantsi 8	27. X 1932. a.	445-26.
" Vana-Posti 7	26. I 1921. a.	446-39.
" Narva 27	29. IX 1926. a.	425-40.
" Viru 21-2	6. XII 1928. a.	447-92.

Järjek. № №	Liignimi ja nimi
67.	Peet, August a b i d: Mihkelson, Mihkel Peterson, Karl
68.	Peterson, Paul a b i d: Hansson, Harald Tomson, Voldemar
69.	Petrov, Anatoli a b i: Välja, Arnold
70.	Piip, Ants a b i: Metslov, Nikolaus
71.	Poom, Evald a b i: Schönberg, August
72.	Pung, Mihkel a b i: Nemvalz, Elmar
73.	Puusep, Martin a b i d: Vaabel, Jaak Jõgi, Peeter
74.	Päi, Tõnis
75.	Pärtelpoeg, Hugo a b i: Veber, August
76.	Reisik, Peeter a b i: Pallas, Aleksander
77.	Riesenkampff, Aleksander
78.	Riesenkampff, Aleksander
79.	Rinne, Karlos a b i: Klee, Wilhelm
80.	Roman, Helmut a b i d: Poska, Jaan Kolk, Herbert
81.	Rosenberg, Friedrich a b i d: Johans, Valter Beipmann, Gunnar
82.	Rrubel, Peeter a b i d: Poska-Grünthal, Veera Vellner, Ferdinand
83.	Rõuk, Theodor a b i d: Suurkivi, August Tikenberg, Evald
84.	Sapas, Johann a b i: Paap, Lembit

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tallinn, Jaani 6	13. I 1907. a.	446-93.
Nõmmel, Hiiu 15-2	14. II 1928. a.	522-77.
Tallinn, Jaani 6	28. III 1930. a.	445-81.
" Kinga 6-10	27. XI 1923. a.	448-30.
" Jaani 6-4	2. XII 1926. a.	447-33.
" Jaani 6-1	8. X 1931. a.	
" Harju 37	18. VI 1925. a.	445-90.
" Harju 37	8. VI 1928. a.	445-90.
" Vanaturg 1	28. III 1923. a.	436-25.
" Vanaturg 1	13. IX 1928. a.	436-25.
" Kullasepa 7	24. X 1921. a.	429-63.
" Kullasepa 7	19. VIII 1931. a.	429-63.
" Harju 48	14. VIII 1925. a.	438-32.
" Harju 48	11. II 1932. a.	438-32.
" Kinga 6-5	21. V 1931. a.	434-25.
" Siimeoni 15-3	2. IV 1928. a.	309-46.
" Kinga 6-5	21. IV 1932. a.	434-25.
" S. Karja 4-7	26. V 1932. a.	443-75.
" Vabaduse p. 3	1. VII 1931. a.	425-20.
" Harju 34-3	11. VII 1929. a.	443-77.
" Pikk 36-15	16. IV 1921. a.	453-81.
" Tina 4-3	23. VI 1920. a.	
" Scheeli pank	7. XI 1921. a.	427-06.
Haapsalus, Saue 16	27. II 1931. a.	1-00.
Tallinn, Toom-Kuninga 8	12. II 1929. a.	465-81.
" Toom-Kuninga 8	23. XII 1930. a.	465-81.
" Vanaturg 1	14. I 1932. a.	436-25.
" Vana-Posti 8	8. IV 1929. a.	426-60.
" Vanaturg 1	8. VI 1931. a.	436-25.
" Viru 1-2	12. V 1927. a.	454-74.
" Viru 11	2. IX 1929. a.	432-69.
" Viru 11	8. VII 1932. a.	432-69.
" Jaani 6-1	10. I 1920. a.	444-11.
Tartus, Lepiku 3	5. V 1927. a.	
Tallinn, Harju 45-8	1. XII 1922. a.	434-15.
" Kinga 6-9	24. I 1925. a.	448-05.
Järva-Jaanis	14. VIII 1925. a.	50.
Tallinn, Kinga 6-9	21. IV 1932. a.	448-05.
" Kuninga 2-5	5. I 1927. a.	
" Viru 16-3	17. X 1928. a.	450-53.

Järjek. № №	Liignimi ja nimi
85.	Schidlovski, Sergei a b i: Eichfuss, Oskar
86.	Schlieffstein, Malka a b i: Grünbaum, Adam
87.	Selter, Karl a b i: Lender, Uno
88.	Sievers, Heinrich a b i: Stillmark, Leo
89.	Sirk, Artur a b i d: Jalakas, Karl Ruuse, Viktor
90.	Soobik, Simu a b i: Riim, Viktor
91.	Sosaar, Gerhard a b i d: George, Johann Tults, Ernst
92.	Sorokin, Aleksei a b i d: Pavlov, Vladimir Sivitski, Boris Anderson, Johannes
93.	Stackelberg, Aleksander
94.	Stackelberg, Mathias a b i: Grünhut, Ruben
95.	Strandmann, Otto a b i d: Jukk, Richard Lattik, Heino
96.	Susi, Arnold a b i d: Bergmann, Harry Maandi, Helmut
97.	Tamberg, Hugo
98.	Tannebaum, Ilmar a b i: Leesment, Otto
99.	Teemant, Jaan a b i d: Valdson, Karl Holberg, Johann Pukk, Otto
100.	Tief, Otto a b i d: Kleeman, Artur Peiker, Karl

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Kuresaares, Pruuli 1	1. VII 1931. a.	54.
” Pruuli 1	16. VI 1931. a.	54.
Tallinn, Kullasepa 10—2-a	21. XII 1931. a.	466-42.
” Narva 84—5	30. XII 1927. a.	
” Tatari 7—1	8. VII 1932. a.	(Kaitseväge)
” Narva 37—4	6. X 1932. a.	2-86.
” Kinga 1	26. II 1900. a.	434-18.
” Kinga 1	19. VI 1929. a.	434-18.
” Kinga 6—9	16. X 1930. a.	464-62.
” Kinga 6—9	30. IV 1930. a.	464-62.
” Kinga 6—9	26. V 1932. a.	464-62.
” S. Karja 7	18. XII 1930. a.	432-77.
” Raekoja pl. 16—3	7. VI 1926. a.	439-10.
” Vana-Posti 2	22. VI 1921. a.	443-90.
” Vana-Posti 8—1	6. X 1928. a.	436-32.
” Vana-Posti 2	11. III 1931. a.	443 90.
” Mundi 3	10. XI 1919. a.	447-13.
” Harju 35—5	4. IX 1926. a.	452-08.
” Kinga 3	2. XII 1926. a.	
” Vanaturg 1	29. VIII 1927. a.	436-25.
Tallinn, Harju 30—6	31. X 1922. a.	450-59.
Kuresaar, Kubermangu 10	28. IX 1922. a.	84.
Kuresaar, Kubermangu 10	15. IX 1932. a.	84.
Tallinn, Jaani 6—1	18. X 1908. a.	446-91.
” Rataskaevu 2	11. II 1932. a.	
” Jaani 6—9	28. IV 1932. a.	446-90.
” Jaani 6—15	28. III 1930. a.	445-81.
” Jaani 6—15	20. XI 1930. a.	445-81.
” Jaani 6—15	15. XII 1932. a.	445-81.
” Narva 60—5	23. VI 1920. a.	
” Uus 3	21. II 1921. a.	449-55.
” Rohu 8	19. VIII 1931. a.	
” Mürivahe 16—29	29. V 1913. a.	446-56.
” Pikk 40—6	19. IV 1928. a.	
” Pikk 40—3	10. XII 1928. a.	443-19.
” Mürivahe 16—29	2. IV 1928. a.	446-56.
” Tatari 18—4	23. I 1928. a.	
” Tatari 18—4	20. XI 1930. a.	
” Pikk 40	27. X 1932. a.	464-24.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
101.	Teiss, Nikolai a b i d: Rooberg, Vladimir Michelson, Hasche
102.	Veinberg, Aleksander a b i d: Bachmann, Etienne Parre, Leo
103.	Wetter-Rosenthal, Berend a b i d: Stackelberg, André Schneering, Johannes
104.	Wiederfeldt, Roman
105.	Willmann, Eduard a b i: Mettikas, Rudolf

Ajutiselt ilma patroonita

1.	Jürmann, Endel
2.	Sakkeus, Edmund

Tartu-Võru Rahu-

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
1.	Ahman, Peeter a b i: Sillasoo, Eduard
2.	Ainson, Hans a b i d: Oinas, Peeter Ottas, Herbert-Georg
3.	Beick, Erich a b i d: Hagemann, Emil Brock, Arved
4.	Dormidontov, Sergej a b i d: Kaumann, Voldemar Leitmann, Gustav
5.	Edelhaus, Maksim a b i d: Krastin, Johannes Sepp, Nikolai

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni № №
Tallinn, Mundi 3—5	1. VII 1931. a.	431-21.
„ Mundi 3—5	27. II 1931. a.	431-21.
„ Raa 24—13	26. V 1932. a.	
„ Jaani 6—13	5. IX 1930. a.	446-13.
„ Vaestekooli 4—8	4. III 1931. a.	
„ Jaani 6—13	30. X 1930. a.	454-40.
„ Jaani 9	11. XI 1925. a.	447-77.
„ Jaani 9	22. XI 1924. a.	447-77.
Rakveres, Pikk 18	28. II 1927. a.	
Tallinn, Mundi 3—5	30. XII 1932. a.	451-46.
Väike-Rõude asundus	25. II 1927. a.	
Lihulas	2. VI 1927. a.	

vannutatud advokaatide abid:

Tallinn, Harju 44—4	23. II 1925. a.
Keinas	14. II 1928. a.

kogu ringkonnas.

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni № №
Otepää	20. XI 1930. a.	40.
Tartus, Kivi 26—2	4. IX 1931. a.	32.
„ Riia 6	4. IV 1932. a.	5-86.
„ Lepiku 10—3	25. V 1932. a.	
„ Kastani 33	25. V 1932. a.	
Võrus, Tartu 21	18. XII 1919. a.	65.
Võrus, Tartu 21	23. XI 1928. a.	65.
Tartus, Suurturg 1	22. XI 1924. a.	13-56.
Petseris, Kastani 2—1	28. III 1923. a.	
„ Kooli 3	5. X 1932. a.	
„ Aia 9	13. VII 1928. a.	
Tartus, Rütli 25	25. XI 1899. a.	7-22.
Tartus, Riia 50—2	23. XI 1932. a.	
Mustvees, Tartu 26	12. I 1928. a.	55.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
6.	Einer, Osvald a b i: Plaks, August
7.	Erik, Johann
8.	Genss, Julius a b i d: Dobruškes-Amitan, Elena Ramm, Johannes
9.	Grau, Karl a b i: Märtson, Ervin
10.	Hartmann, Voldemar a b i d: Mühlen, Erich Glasesapp, Otto
11.	Hasselblatt, Verner
12.	Hirschfeldt, Friedrich a b i d: Saar, Augustin Hohlfeldt, Herbert
13.	Jaska, Rudolf a b i d: Sepp, Peeter Tuul, Johannes Goldberg, Rudolf Nurk, Karl
14.	Jungmann, Herbert a b i: Schuvalov, Michail
15.	Kakko, Vidrik a b i d: Harju, Arnold Horn, Julius
16.	Kanemägi, Theodor a b i d: Kitsing, Jüri Kaart, Leonid
17.	Karlson, Ferdinand a b i d: Ilus, Olinde Treffeldt, Richard
18.	Karlson, Friedrich a b i d: Olesk, Olga Kudräftsev, Georgi
19.	Klaus, Voldemar a b i d: Kunnus, Paul Kalla, Leonhard
20.	Kongo, Konrad a b i: Reier, Villem

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Valgas, Kesk 16	9. IX 1929. a.	77.
Võrus, Jüri 16-a	7. VII 1927. a.	
Tõrvas	28. I 1932. a.	
Tartus, Suurturg 15	16. XII 1917. a.	2-13.
" Pepleri 4	15. VI 1928. a.	
" Kitsas 1—2	30. XII 1929. a.	2-23.
" Suurturg 7	31. V 1917. a.	11-14.
Tõrvas Valga 20	2. XII 1926. a.	
Tartus, Ülikooli 5	13. I 1918. a.	3-30.
" Ülikooli 5	9. III 1925. a.	3-30.
Võrus, Jüri 20	12. I 1928. a.	1-58.
Tartus, Tähe 28	28. II 1920. a.	
" Gustav-Adolfi 15	16. X 1930. a.	7-65.
" Kastani 25—3	18. XII 1930. a.	12-75.
" Marja 18	6. VII 1931. a.	
" Lai 12	10. I 1925. a.	8-62.
" Ülikooli 36	28. X 1926. a.	13-33.
Otepääl, Tartu 6-a	21. III 1927. a.	46.
Tartus, Narva 36	22. XII 1927. a.	13-55.
" Kastani 8	14. IX 1928. a.	12-89.
Petseris, Eesti pangam.	20. XII 1928. a.	
Petseris, Tartu 24	30. VI 1930. a.	
Võrus, Jüri 13	22. VIII 1929. a.	1-12.
Võrus, Jüri 13	13. X 1930. a.	1-12.
Jõgeval, Suur 24	30. III 1931. a.	
Tartus, Magasini 12	19. VI 1930. a.	5-95.
" Suurturg 14	13. II 1931. a.	4-62.
" Maarjamõisa 13	8. III 1932. a.	
" Aia 17	26. V 1920. a.	5-51.
" Rütli 17	14. VII 1925. a.	
" Lepiku 1—2	13. V 1929. a.	
" Narva 4	2. VII 1930. a.	13-15.
" Rütli 11	13. X 1930. a.	8-92.
Mustvees, Tartu 75	28. IV 1927. a.	
Tartus, Rütli 22	10. I 1929. a.	32.
" Rütli 9	26. XI 1929. a.	
" Fortuna 16—3	13. XII 1932. a.	32.
" Rütli 4	21. X 1932. a.	12-50.
Petseris, Tartu 7	19. X 1928. a.	95.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
21.	Kriisa, Jaan a b i d: Ojasson, Artur Jukk, August Horn, Nora
22.	Käärrik, August
23.	Lagus, Aleksander
24.	Larsen, Herbert a b i d: Valter Guido Jekimov, Vladimir
25.	Luha, Herbert a b i d: Einer, Josephine Kokk, Jaan
26.	Martinov, Paul a b i d: Mekkart, Aleksander Prüüs, Oskar
27.	Martinson, Johannes a b i d: Lübusk, Johannes Vain, Jaan
28.	Mõtte, Johannes a b i: Henning, Edgar
29.	Naaris, Hugo a b i d: Lagus, Johan Mänd, Oskar
30.	Nieländer, Adalbert a b i d: Makarjev, Leo Smitt, Oskar
31.	Ostrat, Juhan a b i d: Oksa, August Peel, Aleksander
32.	Palu, Bernhard a b i d: Triefeldt, Jaak Remma, Aleksei
33.	Pikk, Karl a b i d: Eglit, Osvald Laurits, Mihkel Keller, Rudolf
34.	Post, Georg a b i d: Belousov Nasari Lange, René
35.	Peterson, Voldemar

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tartus, Lodja 4	8. XII 1920. a.	1-23.
„ Riia 55	4. IX 1926. a.	79.
Jõgeval, Turu 3	9. IX 1927. a.	38.
Tartus, Promenaadi 5	15. XII 1927. a.	
Võrus, Vabaduse 15	15. IX 1932. a.	
Tartus, Rüütli 25	21. XI 1932. a.	7-22.
„ Lai 17—1	14. XI 1929. a.	13-59.
Valgas, Kesk 23	31. III 1927. a.	1-21.
Elvas, Jõe 2	7. II 1930. a.	
Valgas, Kesk 15/17	16. X 1930. a.	95.
Tartus, Aleksandri 7	7. VI 1926. a.	10-23.
Valgas, Kesk 15/17	15. VIII 1930. a.	95.
Elvas	11. III 1931. a.	83.
Tartus, Kesk-Kaar 65	8. V 1931. a.	
Elvas, Puiestee 5	4. IX 1931. a.	
Tartus, Riia 41	4. XII 1930. a.	7-52.
„ Raekoja 6	13. II 1931. a.	7-52.
„ Riia 41	24. VIII 1932. a.	7-52.
„ Raekoja 14	11. VI 1931. a.	6-27.
Võrus, Vabaduse 17	25. XI 1931. a.	
Tartus, Suurturg 14	15. XII 1926. a.	4-62.
„ Suurturg 14	23. X 1931. a.	4-62.
„ Lootuse 2—2	9. XII 1929. a.	9-14.
„ Lutsu 16	24. IX 1931. a.	5.
„ Vallikraavi 17—1	25. XI 1931. a.	5.
„ Kastani 12—4	1. XI 1932. a.	
„ Suurturg 10—2	17. XI 1920. a.	1-18.
„ Suurturg 10—2	19. XI 1930. a.	1-18.
„ Kүүtri 6—6	22. XII 1931. a.	
Elvas	22. XII 1922. a.	
Rakveres, Tallinna 24	12. I 1928. a.	2-59.
Tallinn, Harju 35—5	23. XI 1928. a.	452-08.
Tartus, Gustav-Adolfi 15	22. XII 1922. a.	10-78.
Jõgeval	21. I 1926. a.	78.
Valgas, Kesk 27	11. III 1926. a.	13-66.
Tartus, Promenaadi 3	21. IV 1928. a.	
„ Rүүtli 25	18. XII 1930. a.	4-28.
„ Soola 16	24. VIII 1932. a.	
„ Poe 3	27. II 1926. a.	6-51.
Petseris, Tartu 7	15. IX 1932. a.	

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
36.	Reimann-Poom, Hilda a b i d: Kubbo, Eduard Rentik, Juta
37.	Rütli, Oskar a b i d: Lillioja, Eduard Rõuk, Nikolai
38.	Sassian, Jüri a b i: Karro, Otto
39.	Schmidt, Arved a b i: Umblija, Egon
40.	Sepp, Boris
41.	Sepp, Johan a b i d: Jürmann, August Marder, Villem
42.	Sild, Karl a b i d: Varik, Märt Nurk, Märt
43.	Soom, Eduard a b i d: Must, Leo Plaks, Karl
44.	Sumbak, Hugo a b i d: Rumm, Erich Laiv, Ernst
45.	Sumberg, Hermann a b i d: Siil, Voldemar Päss, Maks Viik, Johannes Estam, Aleksander
46.	Stackelberg, Valter a b i d: Valter, Hermann Dehn, Otto-Heinrich
47.	Sõrra, August a b i d: Piilmann, Albert Tammist, Edgar
48.	Tarrask, Roman a b i d: Kako, Paul Kropmann, Boris Luck, Otto

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tartus, Suurturg 7	16. X 1930. a.	
„ Tähtvere 11—1	30. III 1931. a.	
„ Kesk 25—1	6. VII 1931. a.	
„ Suurturg 3	4. IX 1919. a.	5-43.
Valgas, Vabaduse 6	11. III 1926. a.	
Tartus, Suurturg 3	30. XII 1929. a.	5-43.
Võrus, Kasarmu 3	9. II 1929. a.	1-25.
Suure-Jaanis	21. IV 1928. a.	
Tartus, Lossi 13	3. I 1918. a.	12-14.
„ Riia 2	15. VI 1928. a.	6-16.
Petseris, Võru 10	27. II 1931. a.	
Tartus, Suurturg 3	5. V 1920. a.	6-84.
„ Promenaadi 2	26. X 1927. a.	
„ Suurturg 3	30. III 1931. a.	6-84.
„ Promenaadi 7	28. IV 1920. a.	8-12.
Võrus, Jüri 28-a	31. VIII 1928. a.	
Tartus, Maarjamõisa 1	26. XI 1929. a.	
„ Rütli 18	15. IX 1932. a.	11-29.
„ Rütli 18	25. XI 1931. a.	11-29.
„ Linda 8—1	23. XI 1932. a.	
„ Tiigi 27	19. IV 1919. a.	8-40.
Võrus, Jüri 28-a	2. VI 1927. a.	
Tartus, Tiigi 27	16. VI 1931. a.	8-40.
„ Promenaadi 5	10. III 1927. a.	3-61.
„ Vabaduspuiestee 11	11. VIII 1927. a.	93.
„ Rütli 11	18. XII 1925. a.	
„ Gustav-Adolfi 10	14. IX 1928. a.	4-60.
„ Ülikooli 18	26. X 1927. a.	
„ Lossi 3	27. XI 1923. a.	10-33.
„ Lossi 3	7. II 1930. a.	10-33.
„ Aia 28	13. XII 1932. a.	
„ Rütli 19	1. XII 1930. a.	3-48.
„ Gustav-Adolfi 15	30. XII 1930. a.	
„ Ülikooli 32	2. XII 1931. a.	2-32.
„ Ülikooli 12	6. II 1908. a.	7-93.
„ Promenaadi 9	15. XII 1926. a.	12-88.
„ Riia 3	19. I 1927. a.	11-36.
„ Riia 19	31. III 1927. a.	5-54.

Järjek. № №	Liignimi ja nimi
49.	Tekel, Evald a b i d: Irs-Hirsch, Eugen Glickmann, Isak
50.	Tirro, Paul a b i: Ottan, Ernst
51.	Treial, Hugo a b i d: Kukk, Martin Glickmann, Sonja
52.	Varul, Artur
53.	Viirmann-Kanemägi, Margot a b i d: Anderson, Hildegard Piiroja, Salme
54.	Villa, Theodor a b i: Tuul, Theodor
55.	Vreemann, Richard a b i: Neumann, Johann
56.	Õsso, Ernst a b i: Kahro, Leonhard
57.	Õsso, Leonhard a b i: Peterson, Otto

Ajutiselt ilma patroonita

1.	Jaska, Arnold
2.	Niit, Boris
3.	Parts, Artur

Rakvere-Paide Rahu-

Järjek. № №	Liignimi ja nimi
1.	Bock, Voldemar a b i: Leeman, Hans
2.	Grau, Ernst
3.	Frank, Feliks
4.	Hasselblatt, Eduard a b i d: Federmann, Egon Lindberg, Karl

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Tartus, Aleksandri 11	24. IX 1931. a.	9-55.
„ Elisabeti 15	25. V 1932. a.	
„ Aleksandri 7	23. XI 1932. a.	
Võrus, Vabaduse 17	15. IX 1932. a.	1-41.
Tartus, Võru 1	13. XII 1932. a.	
„ Raekoja 14--2	25. VIII 1932. a.	6-27.
„ Kastani 18	1. XI 1932. a.	9-16.
„ Aleksandri 7	23. XI 1932. a.	
Petseris, Aia 8	11. II 1932. a.	38.
Tartus, Magasini 12	15. IX 1932. a.	5-95.
„ Roosi 13	13. I 1932. a.	
„ Riia 51	23. XI 1932. a.	12-48.
Valgas, Kesk 15/17	28. I 1931. a.	33.
Elvas, Kesk 36	16. IX 1931. a.	81.
Võrus, Vabaduse 17	15. IX 1932. a.	1-67.
„ Vabaduse 17	23. XI 1932. a.	1-67.
Valgas, Kesk 15/17	12. I 1928. a.	1-16.
Tõrvas, Valga 3	18. IX 1929. a.	
Tartus, Promenaadi 6	15. IX 1932. a.	
„ Kauba 7	13. XII 1932. a.	

vannutatud advokaatide abid.

Tartus, Loosi 20	14. VIII 1930. a.
Otepääl, Tartu 4	6. II 1926. a.
Tartus, Ülikooli 19	12. XII 1926. a.

kogu ringkonnas.

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Paides, Vee 4	21. I 1931. a.	2.
„ Lai 10	28. III 1930. a.	65.
Narvas, Tallinna 2	26. XI 1931. a.	2-90.
„ Mäe 6	4. IV 1932. a.	
Rakveres, Pikk 15	21. III 1927. a.	1-84.
„ Pikk 22	27. V 1927. a.	2-70.
„ Pikk 57	16. I 1930. a.	

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
5.	Husen, Friedrich a b i d: Wehrberg, Heinrich Mühlen, Roland
6.	Kaber, Helmi
7.	Klenski, Sergei
8.	Koolmann, Richard a b i: Vildenau, Nikolai
9.	Kruise, Nikolai a b i d: Lindeberg, August Krüsk, Johannes
10.	Kutti, Martin
11.	Kuusk, Johan
12.	Käärik, Eugen a b i d: Kondas, Karl Käige, Elmar
13.	Leik, Osvald
14.	Leps, August a b i d: Heisvald, Vladimir Lehtmets, Elmar
15.	Maikalu, Hilda
16.	Mägi, Viegand a b i d: Kütt, Nikolai Randmets, Paul
17.	Mõistus, Karl-Konrad
18.	Osman, Alfred a b i d: Vahter, Leonhard Treffeldt, Johannes
19.	Pahla, August
20.	Pusik, Harald a b i: Rosenstein, Bruno
21.	Vaher, Andres a b i: Murs, Ernst
22.	Veiss, Friedrich a b i: Krooni, Augustin
Ajutiselt ilma patroonita	
1.	Leppik, Andreas
2.	Neumann, Marie

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Narvas, Suur 21—4	10. III 1927. a.	
„ Vaestemaja 26—2	22. XII 1927. a.	
„ Linavabrik 25	1. X 1929. a.	
Tapal, Apteegi 4	15. V 1931. a.	20.
Narvas, Rakvere 2	29. IV 1932. a.	
Rakveres, Pikk 46	4. IV 1932. a.	
Jõhvis.	16. X 1929. a.	
Rakveres, Pikk 13	8. XI 1924. a.	1-46.
Põltsamaal, Pajusi 1	15. XII 1926. a.	
Rakveres, Tallinna 25	19. IV 1928. a.	
„ Pikk 46	27. VII 1921. a.	1-69.
Narvas, Posti 51/2—2	19. VI 1929. a.	2-13.
Lüganusel	6. V 1919. a.	
Viljandis, Lossi 35	30. VI 1927. a.	
Pärnus, Riia 42	2. VI 1927. a.	5-44.
Jõhvis, Rakvere 7	10. XI 1912. a.	
Rakveres, Tallinna 12	17. X 1928. a.	2-08.
„ Aleksandri 14	3. V 1928. a.	
„ Lai 9-b	14. VIII 1930. a.	
Väike-Maarjas	15. IX 1932. a.	
Rakveres, Tallinna 25	21. VI 1928. a.	33.
„ Vaksali 29	13. IX 1928. a.	2-26.
„ Lai 18	27. V 1929. a.	
„ Pikk 38	3. III 1932. a.	
„ Pikk 17	13. V 1931. a.	2-28.
Narvas, Posti 64	2. IX 1929. a.	
Rakveres, Tallinna 12	8. X 1931. a.	
Narvas, Peetri turg 2	4. X 1930. a.	1-25.
Järva-Jaanis	4. IV 1932. a.	
Järva-Jaanis	8. VII 1932. a.	
Tapal, Esplanaadi 8	26. XI 1931. a.	21.
„ Esplanaadi 8	15. IX 1932. a.	21.
Narvas, Valge 10	9. IV 1930. a.	
Rakveres, Lai 4	7. VII 1927. a.	2-97.

vannutatud advokaatide abid.

Paides, Pikk 9	17. XI 1927. a.
Narvas, Valge 10	14. VIII 1930. a.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
1.	Baars, Kaarel a b i : Peterson, Paul
2.	Böhtlingk, Oskar a b i d : Koshemäkin, August Zube, Friedrich
3.	Ester, Hans
4.	Hunt, Reinhold
5.	Johanson, Helene
6.	Johanson, Verner a b i d : Tammann, Aksel Hansen, Mihkel
7.	Jung, Artur a b i d : Vilms, Albert Kirschenberg, Aksel
8.	Järv, Juhan a b i : Lipmann, Johannes
9.	Kass, Martin a b i : Sõrmus, Osvald
10.	Kongas, Hans
11.	Konno, Evald a b i : Matson, Johann
12.	Kuusner, Hugo a b i : Vassil, Paul
13.	Leesment, Jaan a b i : Peterson, Artur
14.	Liit, Jüri
15.	Ott, Johannes a b i : Kuldkepp, Jaan
16.	Putnik, Jaan a b i : Sutt, Juhan
17.	Põderon, Johannes a b i : Sulg, Ernst
18.	Reial, Eugen
19.	Reimann, Hugo
20.	Schoeler, Evald a b i d : Hampf, Verner Stackelberg, Olaf
21.	Seen, Gustav

Rahukogu ringkonnas.

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Viljandis, Lossi 22	16. V 1924. a.	97.
" Lossi 22	23. XII 1930. a.	97.
Pärnus, Uus 6	29. VIII 1927. a.	3-66.
" Jänesselja 15	17. I 1929. a.	
" Poska 15-a	1. X 1929. a.	
Viljandis, Posti 9	26. V 1932. a.	
" Pikk 1	26. V 1932. a.	
" Lossi 33	7. V 1931. a.	
Pärnus, Kuninga 10	28. III 1930. a.	
" Vee 14	4. X 1926. a.	4-23.
" Roosi 9	8. X 1931. a.	
Viljandis, Jakobsoni 19	19. VIII 1919. a.	1-19.
" Tartu 5	28. III 1930. a.	
Jõhvis, Narva 7	23. XII 1930. a.	
Pärnus, Vilmsi 14	6. X 1932. a.	
" Vilmsi 14	15. XII 1932. a.	
Mõisakülas, Kesk 1	26. V 1932. a.	1.
Viljandis, Jakobsoni 19	4. IV 1932. a.	
Põltsamaal, Pargi 3	21. I 1932. a.	
Viljandis, Jakobsoni 11	17. I 1929. a.	1-43.
" Tallinna 8	17. I 1929. a.	
Pärnus, Possieti 4	3. III 1920. a.	32.
" Rütli 36	18. XII 1930. a.	
" Aia 6	12. VI 1903. a.	25.
" Aia 6	6. III 1930. a.	25.
" Riia 56	8. VII 1932. a.	
Suure-Jaanis, Viljandi 14	17. XII 1931. a.	24.
" Viljandi 14	15. XII 1932. a.	24.
Viljandis, Tallinna 12	28. VI 1928. a.	33.
" Tartu 14	7. VI 1926. a.	38.
Põltsamaal, Jõgeva 10	26. V 1932. a.	
" Jõgeva 10	1. XII 1932. a.	
" Jõgeva 19	14. XI 1932. a.	
Pärnus, Aia 8	30. VII 1920. a.	1-98.
Viljandis, Posti 17	27. XI 1923. a.	2-04.
Tallinnas, S. Roosikrantsi 3—2	28. II 1927. a.	452-73.
Pärnus, Rütli 27	28. II 1927. a.	3-87.
Viljandis, Lossi 2	29. XI 1928. a.	1-35.

Järjek. №№	Liignimi ja nimi
22.	Soots, Hans a b i: Varik, Peeter
23.	Tallo, Jaan
24.	Talts, Gustav a b i d: Anso, Martin Zernask, Hugo
25.	Telg, Paul a b i: Kohjus, Juhan
26.	Tikko, Hermann
27.	Toodo, Jaan
28.	Tõnisson, August
29.	Villmann, Eugen a b i: Soontak, Jüri

III. Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal.

Vaesuse õiguse põhjal advokaatide määramise kohta tuli aasta jooksul sisse 59 palvet. Neist rahaldas Nõukogu 53 palvet; jäeti tagajärjeta 6 palvet.

IV. Distsiplinaarasjad.

Eelmisest aastast jäi otsustamata 24 distsiplinaarasja. Aasta jooksul tuli sisse 110 distsiplinaarasja. Neist otsustas Nõukogu 109 asja; otsustamata jäi 25 asja.

Distsiplinaarasjus otsustati: a) tagajärjeta jätta 35 kaebust; b) läbivaatamata jätta 22 kaebust; c) ära seletada mitteõige tegevus 2 asjas; d) kohustada kliendile raha ja aruannet esitama 9 asjas; e) avaldada hoiatus 6 asjas; f) avaldada noomitus 16 asjas; g) ära keelata advokaadi kohuste täitmine 19 asjas (kaheks nädalaks 2 asjas; üheks kuuks 8 asjas; kaheks kuuks 6 asjas ja kolmeks kuuks 3 asjas).

Elukoht	Vastuvõtmise aeg	Telefoni №№
Viljandis, Lossi 31	22. XI 1919. a.	1-48.
Mõisakülas, Kesk 7	19. II 1929. a.	
Pärnus, Rüütli 47	18. II 1932. a.	
Viljandis, Lutsu 6	21. III 1928. a.	1-66.
„ Suurturg 7	8. VI 1928. a.	
„ Lutsu 6	30. X 1930. a.	1-66.
Mõisakülas, Kesk 12	23. XII 1930. a.	19.
„ Kesk 12	18. XII 1930. a.	19.
Viljandis, Suurturg 7	4. X 1930. a.	2-45.
„ Jakobsoni 19	28. IV 1927. a.	
Pärnus, Rüütli 34	21. V 1931. a.	4-43.
„ Rüütli 36	21. V 1931. a.	2-74.
„ Laadaplats 18	22. VI 1932. a.	

1932. aastal Nõukogu läbivaatamisel olnud distsiplinaarasjus määras Nõukogu avaldada aruandes alljärgnevad otsused:

1.

7. jaanuaril 1932. aastal vannutatud advokaatide Nõukogu, koosseisus: esimees A. Maurer ja liikmed E. Eeck ja R. Eliaser, arutas X-i kaebuse asja vannutatud advokaat N-i tegevuse peale, kus juures järgmist selgus:

Nõukogu Tartu osakonna nimele 1. detsembril 1931. aastal sisse tulnud kaebuses seletab X, et sama aasta aprilli kuul saanud tema nõudeasjas surnud Y-i pärijate vastu üle kuulatud Võru 2. jaoskonna rahukohtuniku juures tunnistajad. Kaebaja volitusel esinenud tunnistajate ülekuulamisel ** linnas asuv vannutatud advokaat N, kes selle esinemise eest ka tasu kätte saanud. Vannutatud advokaat N ei olevat aga täitnud oma kohuseid ja nimelt — tema ei olevat palunud rahukohtunikku üle-

kuulatud tunnistaja seletusi ette lugeda, vaid lahkunud kohtusaalist, mida võivad tõendada tunnistajad L ja M.

8. juunil 1931. aastal kuulanud sama rahukohtunik samas asjas üle tunnistaja P. Kaebaja volinikuna esinenud uuesti eraldi tasu eest vannutatud advokaat N. Enne ülekuulamist lugenud kaebaja kohtuakti ja siis olevat selgunud, et tunnistaja L-i ja M-i seletused ei olevat õieti protokollitud. Sedasama leidnud ka vannutatud advokaat N, kes ütelnud, et tähtsad seletused olla protokollimata jäetud, kuid rahustanud sealjuures kaebajat, seletades, et see parandatakse ära. Siis tulnud ette tunnistaja P ülekuulamine, kus ka vannutatud advokaat N küsimusi ette pannud. Kui tunnistaja ülekuulamine olnud lõppenud, palunud kaebaja vannutatud advokaat N-i lasta rahukohtunikku tunnistaja seletuse ette lugeda. N ütelnud selle peale, et kaebaja võida seda ise paluda ja lahkunud kohtusaalist. Siis palunudki kaebaja seda kolm korda, kuid rahukohtunik ütelnud sellest ära, seletades, et siin ei loeta — võite lugeda kantseleis. Kaebaja läinud kohtu kantseleisse, kus ka vannutatud advokaat N olnud, ja palunud tunnistaja seletusi lugeda. Vannutatud advokaat N vastanud, et akt on rahukohtuniku käes, ja kutsunud kaebajat 11. juuniks **: seks ajaks olevat seletused parandatud ja kaebaja võivat neid lugeda. 11. juunil sõitnudki kaebaja **, kuid vannutatud advokaat N põgenenud tema eest kohtu ruumidest ära. Suure vaevaga saanud kaebaja akti lugeda ja siis selgunud, et tunnistajate seletuste protokoll olnud ikkagi parandamata. Rahukohtuniku tegevuse peale annud tema, kaebaja, kaebuse Kohtupalatisse.

Leides, et tema on vannutatud advokaat N-i tegevuse läbi kahju saanud (tunnistajate uuesti ettekutsumise kulud Kohtupalatisse ja kaebaja enese sõidud samasse), palub kaebaja asjale seaduslik käik anda ja vannutatud advokaat N-ilt need ülearused kulud välja mõista.

Läbi vaadanud kaebuse, otsustas Nõukogu Tartu osakond Nõukogule ette panna seda tagajärjeta jätta ja van-

nutatud advokaat N-i vastu distsiplinaar toimetust mitte alustada.

Nõukogu leiab, et Nõukogu Tartu osakonna ettepanekuga käesolevas asjas tuleb ühineda järgmistel kaalutlustel.

Kaebaja leiab, et vannutatud advokaat N olevat oma peale võetud kohuseid rikkunud sellega, et ta ei olevat, esiteks, palunud rahukohtunikku ülekuulatud tunnistajate seletusi ette lugeda ja, teiseks, et tema ei ole pärast tunnistajate ülekuulamist rahukohtuniku ees samme astunud selleks, et protokoll saaks täiendatud ja sinna sisse kantud tunnistajate seletused protokollimata jäänud osas.

Mis puutub kaebuse esimesesse osasse, siis leiab Nõukogu, et ts. kp. s. §§ 500² p. l. ja 406 järgi kuulub tunnistaja ülekuulamise protokoll, enne selle allakirjutamist tunnistaja poolt, ettelugemisele ilma iseäralise palveta. Kui nüüd rahukohtunik selle seaduse nõude on täitmata jätnud ja — nagu kaebaja oma kaebuses edasi seletab — loobub selle täitmisest isegi asjaosalise kolmekordse palve peale vaatamata, siis tuleb arvata, et antud rahukohtuniku juures on tarvitusel kord, mis võimaldab asjaosalistel jälgida tunnistaja seletuste protokollu kandmist ilma selle ettelugemata, olgu protokollu etteütlemise tõttu sekretärile või ka protokollu ettelugemise tõttu kirjutamise enese juures. Sarnast moodust tarvitatakse mitmes kohtus ja harilikult on see ka otstarbekohane, kuna ta kiirustab asjaajamist, mis suure hulga arvu asjade juures hädavajalik. Oletamiseks, et kohtunik lausa rikuks ts. kp. s. §§ 406 ja 500² reegleid, ei ole Nõukogul kõige vähematki põhjust.

Kui antud rahukohtuniku juures tarvitusel on teistsugune tunnistaja seletuste protokollu avaldamise viis, kui seda omale ette kujutab kaebaja, või isegi siis, kui rahukohtunikul viisiks oleks olnud protokolle mitte ette lugeda — mida Nõukogu siiski oletada ei saa — siis advokaat, tundes kohtuniku praktikat sellel alal, ei või ju

igas asjas temale ühte ning sama palvet kordama hakata ainult sellepärast, et üks või teine klient, kes vast küll oskab ära lugeda ühe või teise protsessi normi, kuid kes siiski ei suuda terves protsessis iga kord küllaldaselt hästi orienteeruda, temalt seda nõuab. Advokaat, olles kohtule asjaajamisel abimeheks, ei või kunagi muutuda oma kliendi hääletoruks, vaid tema peab alati ise otsustama, kas üks või teine kliendi palve on sünnis ning otsustarbekohane kohtule ette kanda või mitte. Ainult see võimaldab advokatuuri liigetel täita seda kõrget ülesannet, mis neil maksva seaduse järele lasub.

Mis puutub kaebuse teisesse osasse, siis võtab kaebaja ise õigeks, et ülekuulamine oli 8. juunil 1931. a. ja et juba 11. juunil samal aastal tema ise luges tunnistaja ülekuulamise protokoll läbi. Leidis tema, et protokoll ei sisaldanud kõike, mis tunnistaja tema arvates asjale tähtsat oli rääkinud, siis võis ta ju ise esitada palve mõningate asjaolude konstateerimise kohta või ka ts. kp. s. § 389 põhjal kaebuse rahukohtuniku tegevuse peale, kes ühe ehk teise küsimuse jätnud esitamata ning protokoll kandmata. Igatahes olid temal enesel selleks kõik võimalused olemas. Päris võimatuks muutuks aga advokaadi seisukord, kui tema ei oleks õigustatud kaebuse andmisest loobuma seal, kus selleks mingit alust ega põhjust ei ole, eriti just sarnastes küsimustes, kas tunnistaja seletustest kõik asjale tähtsad osad on ülekuulamise protokoll kantud või mitte. Siin peab nii kohtul kui ka advokaadil õigus olema otsustada, mis asjale tähtis ja mis mitte ning kõike tähtsuseta osi seletusest protokollimata jätta.

Kõigil neil kaalutlemistel Nõukogu, juhtnõõriks võttes K. A. S. § 367 p. 2

otsustas:

Nõukogu Tartu osakonna otsuse 22. dets. 1931. a. kinnitamiseks — jätta tagajärjeta X-i kaebus ja vann. adv. N-i vastu distsiplinaar toimetust mitte alustada.

16. aprillil 1932. a. Kohtupalat üldkogu koosolekul, millest osa võtsid: vanem esimees J. Reichmann, tsiviildepartemangu esimees K. Gyldenstube, liikmed: J. Ermas, E. Erdmann, K. Saarmann, V. Pezold, H. Siimer, H. Kasse, E. Reisberg, E. Fridolin, prokurör J. Müller ja sekretär V. Nortman, arutas X-i kaebust Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse peale 7. jaanuarist 1932. a. tema, X-i, kaebuse asjas vannutatud advokaat N-i tegevuse peale ja leides, et otsus oli kaebajale teatavaks tehtud Nõukogu kirja läbi 15. jaanuarist 1932. a., kaebus aga on tõstetud 20. veebruaril 1932. a., s. o. igatahes kahenädalist kaebamistähtaega mööda lastes (K. A. S. § 376),

m ä ä r a s :

kaebus jätta läbivaatamata.

2.

4. veebruaril 1932. aastal vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid — esimees A. Maurer ja liikmed: K. Baars, E. Eeck, ja R. Eliaser, arutas Nõukogu poolt vannutatud advokaat N-i vastu alustatud distsiplinaarasja Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. mittetäitmise pärast, kus juures selgusid järgmised asjaolud:

Nõukogule 8. oktoobril 1931. aastal antud kaebuses teatas X, et sama aasta juuni kuu algusel annud tema vannutatud advokaat N-ile üle oma abielulahutuse asja ajamise, milleks välja annud ka vastava volikirja ** notar Y-i juures. Ühes sellega annud vannutatud advokaat N-ile ka kõik tarvilikud asja kohta käivad tõendused ja raha 61 kr. 50 sn. suuruses summas. Mõni aeg pärast asja üleandmist teatanud vannutatud advokaat N kaebaja sellekohase järelepärimise peale, et nõudmine olla ** Rahukogule juba sisse antud, ja hiljem ka kuupäeva, millal asi kohtus arutamisele tulevat. Tähendatud kuu-

päeval ilmunud kaebaja kohtusse, kuid seal selgunud, et sama asi sel päeval kuulamisele polnud määratud. Oletades eksitust vannutatud advokaat N-i poolt pööranud kaebaja uuesti viimase poole ja siis teatanud N, et nõue olla tema poolt ikkagi esitatud ja asi kuulamisele määratud. Kohtukantseleist aga teatatud kaebajale, et tema abielulahutuse asi üldse veel kohtule esitatud ei olewat. Hiljem saanud kaebaja oma dokumendid vannutatud advokaat N-ilt tagasi ja esitanud ise oma nõudmise Rahukogule. Sisse maksetud 61 kr. 50 sn. ei andvat aga N tagasi. Kaebaja palub Nõukogu kohustada vannutatud advokaat N-i temale tagasi maksma tähendatud 61 kr. 50 sn.

Nõukogu ettepanekul antud seletuskirjas seletab vannutatud advokaat N, et kaebaja palunud teda esineda oma abielulahutuse asjas; tema, N, valmistanud palvekirja ja saanud kaebajalt volikirja ja 60 kr. honoraarina; nõudepalve esitanud kohtule kaebaja isiklikult, kuna kohtus esinema pidanud tema, N; hulga aja pärast ilmunud kaebaja tema, N-i, juure, teatanud, et loobub N-ist kui volinikust ja nõudnud honoraariks sisse makstud raha tagasi; temal, N-il, polevat võimalik olnud raha kohe tagasi maksta, kuid ta on nõus seda kaebajale tagasi maksma, kui viimane raha järele tuleb.

Läbikaalunud kõik asjaolud ja arvesse võtnud vannutatud advokaat N-i seletuse, leiab Nõukogu, et kaebuses kirjeldatud asjaolud täiel määral tõeoludele ei või vastata. Ts. kp. s. § 1356³ põhjal peavad abielulahutuse nõudmispalvekirjad palujate eneste nimel kirjutatud ja nende poolt alla kirjutatud olema, kus juures palujate allkirjad peavad vastavas korras tõestatud olema. Ainult paluja isiklikul palvel algatatud abielulahutuse asja edasi-ajamiseks võidakse erivolitust välja anda (ts. kp. s. § 1356⁵), mis nähtavasti käesoleval korral on ka aset leidnud. Vannutatud advokaat N on kauemat aega advokaadina tegutsenud ja seepärast ei või Nõukogu oletada, et temale ülaltähendatud ts. kp. s. reeglid tundmata oleksid. Kui see aga nii on, siis ei või ka oletada seda, et tema oleks

oma peale võtnud kaebaja abielulahutuse asja algatamise, kaebajale sellekohase palve esitamisest kohtule teatanud j. n. e. Neil kaalutlustel ei leia Nõukogu küllaldaselt tõendatud olevat vannutatud advokaat N-i süü viivituses asja ajamises ja kliendile ebaõigete teadete andmises asja seisukorra kohta. Vannutatud advokaat N on, nagu tema seletusest järgneb, nõus olnud, pärast seda kui kaebaja temast kui volinikust oli loobunud, tagasi maksmata viimaselt honoraarina saadud 60 krooni, kuid seletab, et tema sellekohast kaebaja nõudmist ei saanud kohe täita raha puudumise pärast. Oma seletuses lubab ta aga raha kohe, kui kaebaja sellele järele tuleb, tagasi maksta, millest järeldama peab, et ta oma kohustust senini täitnud ei ole.

Nõukogu leiab, et vannutatud advokaadid peavad oma rahaliste vahekordade õiendamisel klientidega täpsed ja korralikud olema ning selle eest hoolt kandma, et viimased sunnitud ei oleks nende vahekordade õiendamiseks erakordsete abinõude poole, nagu kaebused Nõukogule, kohtulikud nõudmised, j. n. e. pöörama. Kui vannutatud advokaat N-il puudus võimalus kliendile raha tagasi maksta, kui viimane sellekohase nõudmisega tema ees esines, siis oli ta kohustatud selle takistuse kohe kõrvaldama, klienti oma juure välja kutsuma ja temaga oma rahalised vahekorrad ära õiendama, aga mitte ootama jääma kliendi uuesti tulekut ja lootma, et Nõukogu võib olla kliendi tema juure saadab raha kättesaamiseks. Säärane vannutatud advokaat N-i teguviis väärrib Nõukogu arvamise järgi distsiplinaarkaristust ja seepärast ning arvesse võttes, et asjaosaliste vahel puudub vaielus tagasimaksmisele kuuluva honoraari kohta 60 kr. suuruses osas, ja käsitades K. A. S. §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 2, Nõukogu 26. novembril 1931. a.

o t s u s t a s :

avaldada vannutatud advokaat N-ile noomituse ja kohustada teda kahe nädala jooksul ära maksmata kaebajale 60 krooni ja sellest Nõukogule teatama. —

See Nõukogu otsus tehti vannutatud advokaat N-ile teatavaks tähtkirjaga, mis tema asukohas vastu võetud 5. detsembril 1931. a.

Et vannutatud advokaat N-ilt Nõukogule teateid ei saanud Nõukogu otsuses tähendatud kohustuse täitmise kohta, otsustas Nõukogu 7. jaanuaril 1932. a. vannutatud advokaat N-i välja kutsuda Nõukogu koosolekule 14. jaanuariks s. a. kell 12 päeval suusõnalise seletuse andmiseks, tunnistades tema isikliku ilmumise sunduslikuks.

14. jaanuaril s. a. otsustas Nõukogu asja arutamise edasi lükata kutse vastuvõtmise teate mittetagasisaamise pärast. Pärast koosolekut saabus tähtkiri, millega kutse oli saadetud, Nõukogule tagasi postiasutuse märkusega kirja väljastamata jäämise kohta adressaadi teadmata kuhu ära kolimise tõttu. Samuti saabus Nõukogule tagasi kutse, millega oli vannutatud advokaat N välja kutsutud Nõukogu koosolekule 28. jaanuariks s. a. 28. jaanuaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N käesoleva asja arutamiseks Nõukogu koosolekule, palus asja arutamist üheks nädalaks edasi lükata ja lubas esitada järgmiseks Nõukogu koosolekuks tõenduse selle kohta, et tema poolt on kaebaja suhtes täidetud kohustus, mis Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud. Vastavalt vannutatud advokaat N-i palvele otsustas Nõukogu oma koosolekul 28. jaanuaril s. a. asja arutamise edasi lükata 4. veebruariks s. a., vannutatud advokaat N selleks päevaks seletuse andmiseks välja kutsuda ja ilmumine temale sunduslikuks tunnistada. 4. veebruaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N Nõukogu koosolekule, kuid lubatud tõendust Nõukogule ei esitanud.

Läbikaalunud kõik asjaolud, leidis Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on äärmises hooletuses tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvate kohustuste täitmisel ja et teda tuleb distsiplinaarkorras selle eest karistada.

Kõige pealt leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N on täitmata jätnud sisekorra reeglite § 9 nõude, millega vannutatud advokaadid on kohustatud igast oma asukoha muutmisest viibimata Nõukogule teatama. Ühtki asjaolu, mis võiks antud juhtumisel vabandada selle kohuse mit-tetäitmist, vannutatud advokaat N Nõukogule ette tuua ei võinud.

Samuti leiab Nõukogu, et ka Nõukogu otsus 26. no-
vembrist 1931. a. on vannutatud advokaat N-i poolt
täitmata jäetud tema äärmise hooletuse tõttu. Vannuta-
tud advokaat N on juba oma ülaltähendatud seletuskirjas
lubanud kaebaja Y-ile kuuluva raha kohe tagasi maksta,
kui aga viimane selle järele ilmub. Samuti on N Nõuko-
gule lubaduse annud seda oma kohustust täita ja Nõukogule
vastava tõenduse selle kohustuse täitmise kohta esitada.
Arvesse võtnud kõik siia kuuluvad ja Nõukogule teada
olevad asjaolud on Nõukogu veendumusele jõudnud, et
vannutatud advokaat N-il võimalused olid Nõukogu ot-
sust 26. novembrist täita ja et ta on seda täitmata jätnud
mittevabandavate asjaolude tõttu, missugused tema äär-
mist hooletust oma kohuste vastu tõendavad.

Asudes küsimuse kaalumisele distsiplinaarkaristuse
liigi ja määra kohta, missugust tuleks käesolevas asjas
tarvitusele võtta, leiab Nõukogu, arvesse võttes, et van-
nutatud advokaat N on juba varem distsiplinaarkorras
karistatud kaks korda advokaadi kohuste täitmise ära-
keelamisega ja neliteist korda noomitusega, õiglaseks
valida K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistuse ja mää-
rata seda üheks kuuks. Kuna vannutatud advokaat N
on juba varem kaks korda karistatud sama liiki karis-
tusega ja K. A. S. § 369 põhjal kuulub peale kolmanda
säärase karistuse määramist vannutatud advokaatide
hulgast väljaheitmisele, leiab Nõukogu, et tema välja-
heitmise küsimus tuleb Nõukogus otsustamisele võtta
pärast käesolevas asjas tehtud otsuse seadusjõusse
astumist.

Neil põhjustel ja käsitades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8, 371, 375, 368 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel

otsustas:

ära keelata vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste täitmine üheks kuuks. Tema kohta K. A. S. § 369 käsitamine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusjõusse astumiseni. —

16. aprillil 1932. aastal Kohtupalat üldkoosolekul, millest osa võtsid:

Vanem esimees: J. Reichmann,

Tsiviildepartemangu esimees: K. Gyldenstubbe,

Liikmed: J. Ermas, E. Erdmann, K. Saarmann, V. Pezold, H. Siimer, H. Kasse, E. Reisberg ja E. Fridolin,

Prokurör: J. Müller ja

Sekretär V. Nortmann,

arutas vannutatud advokaat N-i kaebust Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse peale 4. veebruarist 1932. a. X-i kaebuse asjas.

Asjatoimetusest nähtub, et 4. veebruaril 1932. a. vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul arutas Nõukogu poolt vannutatud advokaat N-i vastu alustatud distsiplinaarasja Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. mitteäitmise pärast, kusjuures selgusid järgmised asjaolud:

Nõukogule 8. oktoobril 1931. a. antud kaebuses teatas X, et sama aasta juuni kuu algusel annud tema vannutatud advokaat N-ile üle oma abielulahutuse asja ajamise, milleks välja annud ka vastava volikirja ** notar Y-i juures. Ühes sellega annud vannutatud advokaat N-ile ka kõik tarvilikud asja kohta käivad tõendus- ja raha 61 kr. 50 s. suuruses summas. Mõni aeg pärast asja üleandmist teatanud vannutatud advokaat N kaebaja sellekohase järelepärimise peale, et nõudmine olla ** Rahukogule juba sisse antud, ja hiljem ka kuupäeva, millal asi kohtus arutamisele tulevat. Tähendatud kuu-

päeval ilmunud kaebaja kohtusse, kuid seal selgunud, et sama asi sel päeval kuulamisele polnud määratud. Oletades eksitust vannutatud advokaat N-i poolt pööranud kaebaja uuesti viimase poole ja siis teatanud N, et nõue olla tema poolt ikkagi esitatud ja asi kuulamisele määratud. Kohtukantseleist aga teatatud kaebajale, et tema abielulahutuse asi üldse veel kohtule esitatud ei olevat. Hiljem saanud kaebaja oma dokumendid vannutatud advokaat N-ilt tagasi ja esitanud ise oma nõudmise Rahu-kogule. — Sissemaksetud 61 kr. 50 sn. ei andvat aga N tagasi. Kaebaja palub Nõukogu kohustada vannutatud advokaat N-i temale tagasi maksma tähendatud 61 kr.50 sn.

Nõukogu ettepanekul antud seletuskirjas seletab vannutatud advokaat N, et kaebaja palunud teda esineda oma abielulahutuse asjas; tema, N, valmistanud palvekirja ja saanud kaebajalt volikirja ja 60 kr. honorarina; nõudepalve esitanud kohtule kaebaja isiklikult, kuna kohtus esinema pidanud tema, N; hulga aja pärast ilmunud kaebaja tema, N-i, juure, teatanud, et loobub N-ist kui volinikust ja nõudnud honoraariks sissemakstud raha tagasi; temal, N-il, polevat võimalik olnud raha kohe tagasi maksta, kuid ta on nõus kaebajale tagasi maksma, kui viimane raha järele tuleb.

Läbi kaalunud kõik asjaolud ja arvesse võtnud vannutatud advokaat N-i seletuse, leiab Nõukogu, et kaebuses kirjeldatud asjaolud täiel määral tõeoludele ei või vastata. Ts. Kp. S. § 1356³ põhjal peavad abielulahutuse nõudmispalvekirjad palujate eneste nimel kirjutatud ja nende poolt alla kirjutatud olema, kusjuures palujate allkirjad peavad vastavas korras tõestatud olema. Ainult paluja isiklikul palvel algatatud abielulahutuse asja edasijamiseksi võidakse erivolitust välja anda (ts. kp. s. § 1356⁵), mis nähtavasti käesoleval korral on ka aset leidnud. Vannutatud advokaat N on kauemat aega advokaadina tegutsenud ja seepärast ei või Nõukogu oletada, et temale ülaltähendatud ts. kp. s. reeglid tundmata oleksid. Kui see aga nii on, siis ei või ka oletada

seda, et tema oleks oma peale võtnud kaebaja abielulahutuse asja algatamise, kaebajale sellekohase palve esitamise kohta teatanud j. n. e.

Neil kaalutlustel ei leia Nõukogu küllaldaselt tõendatud olevat vannutatud advokaat N-i süü viivituses asja ajamises ja kliendile ebaõigete teadete andmises asja seisukorra kohta. Vannutatud advokaat N on, nagu tema seletusest järgneb, nõus olnud, pärast seda kui kaebaja temast kui volinikust oli loobunud, tagasi maksuma viimaselt honoraarina saadud 60 krooni, kuid seletab, et tema sellekohast kaebaja nõudmist ei saanud kohe täita raha puudumise pärast. Oma seletuses lubab ta aga raha kohe, kui kaebaja sellele järele tuleb, tagasi maksta, millest järeldama peab, et ta oma kohustust senini täitnud ei ole.

Nõukogu leiab, et vannutatud advokaadid peavad oma rahaliste vahetõendamisega klientidega täpsed ja korralikud olema ning selle eest hoolt kandma, et viimased sunnitud ei oleks nende vahetõendamisega erakordsete abinõude poole, nagu kaebused Nõukogule, kohtulikud nõudmised ja n. e., pöörama. Kui vannutatud advokaat N-il puudus võimalus kliendile raha tagasi maksta, kui viimane sellekohase nõudmisega tema ees esines, siis oli ta kohustatud selle takistuse kohe kõrvaldama; klienti oma juure välja kutsuma ja temaga oma rahalised vahetõendamisega ära õiendama, aga mitte ootama jääma klienti uuesti tulekut ja lootma, et Nõukogu võib olla klienti tema juure saadab raha kättesaamiseks. Säärane vannutatud advokaat N-i teguviis väärib Nõukogu arvamise järgi distsiplinaar karistust ja seepärast ning arvesse võttes, et asjaosaliste vahel puudub vaieldav tagasimaksmisele kuuluva honoraari kohta 60 kr. suuruses osas, ja käsitades K. A. S. §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 2., Nõukogu 26. novembril 1931. a. otsustas: avaldada vannutatud advokaat N-ile noomitus ja kohustada teda kahe nädala jooksul ära maksuma kaebajale 60 krooni ja sellest Nõukogule teatama. —

See Nõukogu otsus tehti vannutatud advokaat N-ile teatavaks tähtkirjaga, mis tema asukohas vastu võetud 5. detsembril 1931. a.

Et vannutatud advokaat N-ilt Nõukogule teateid ei saabunud Nõukogu otsuses tähendatud kohustuse täitmise kohta, otsustas Nõukogu 7. jaanuaril 1932. a. vannutatud advokaat N-i välja kutsuda Nõukogu koosolekule 14. jaanuariks s. a. kell 12 päeval suusõnalise seletuse andmiseks, tunnistades tema isikliku ilmumise sunduslikuks.

14. jaanuaril s. a. otsustas Nõukogu asja arutamise edasi lükata kutse vastuvõtmise teate mittetagasisaamise pärast. Pärast koosolekut saabus tähtkiri, millega kutse oli saadetud, Nõukogule tagasi, postiasutuse märkusega kirja väljastamata jäämise kohta adressaadi teadmata kuhu ära kolimise tõttu. Samuti saabus Nõukogule tagasi kutse, millega oli vannutatud advokaat N välja kutsutud Nõukogu koosolekule 28. jaanuariks s. a. 28. jaanuaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N käesoleva asja arutamiseks Nõukogu koosolekule, palus asja arutamist üheks nädalaks edasi lükata ja lubas esitada järgmiseks Nõukogu koosolekuks tõenduse selle kohta, et tema poolt on kaebaja suhtes täidetud kohustus, mis Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud. Vastavalt vannutatud advokaat N-i palvele otsustas Nõukogu oma koosolekul 28. jaanuaril s. a. asja arutamine edasi lükata 4. veebruariks s. a., vannutatud advokaat N selleks päevaks seletuse andmiseks välja kutsuda ja ilmumine temale sunduslikuks tunnistada. 4. veebruaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N Nõukogu koosolekule, kuid lubatud tõendust Nõukogule ei esitanud.

Läbi kaalunud kõik asjaolud, leidis Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on äärmises hooletuses tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvate kohuste täitmisel ja et teda tuleb distsiplinaarkorras selle eest karistada.

Kõige pealt leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N on täitmata jätnud sisekorra reeglite § 9 nõude, millega vannutatud advokaadid on kohustatud igast oma

asukoha muutmisest viibimata Nõukogule teatama. Ühtki asjaolu, mis võiks antud juhtumisel vabandada selle kohuse mittetäitmist, vannutatud advokaat N Nõukogule ette tuua ei võinud.

Samuti leiab Nõukogu, et ka Nõukogu otsus 26. novembrist 1931. a. on vannutatud advokaat N-i poolt täitmata jäetud tema äärmise hooletuse tõttu. Vannutatud advokaat N on juba oma ülaltähendatud seletuskirjas lubanud kaebaja X-le kuuluva raha kohe tagasi maksta, kui viimane aga selle järele ilmub. Samuti on N Nõukogule lubaduse annud seda oma kohustust täita ja Nõukogule vastava tõenduse selle kohustuse täitmise kohta esitada. Arvesse võtnud kõik siia kuuluvad ja Nõukogule teada olevad asjaolud on Nõukogu veendumusele jõudnud, et vannutatud advokaat N-il võimalused olid Nõukogu otsust 26. novembrist täita ja et ta on seda täitmata jätnud mittevabandavate asjaolude tõttu, missugused tema äärmist hooletust oma kohuste vastu tõendavad.

Asudes küsimuse kaalumisele distsiplinaarkaristuse liigi ja määra kohta, missugust tuleks käesolevas asjas tarvitusele võtta, leiab Nõukogu, arvesse võttes, et vannutatud advokaat N on juba varem distsiplinaarkorras karistatud kaks korda advokaadi kohuste täitmise ärakeelamisega ja neliteist korda noomitusega, õiglaseks valida K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistuse ja määrata seda üheks kuuks. Kuna vannutatud advokaat N on juba varem kaks korda karistatud sama liiki karistusega ja K. A. S. § 369 põhjal kuulub peale kolmanda säärase karistuse määramist vannutatud advokaatide hulgast väljaheitmisele, leiab Nõukogu, et tema väljaheitmise küsimus tuleb Nõukogus otsustamisele võtta pärast käesolevas asjas tehtud otsuse seadusejõusse astumist.

Neil põhjustel ja käsitades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8, 371, 375, 368 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel otsustas: ära keelata vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste täitmine üheks kuuks. Tema kohta K. A. S. § 369 käsi-

tamine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusejõusse astumiseni.

Selle otsusega ei olnud päri vann. adv. N, andis kaebuse, milles ütleb, et vann. adv. Nõukogu ei ole sugugi arvesse võtnud tema seletust selles asjas ja ka seda, mispärast ta seda otsust täita ei ole suutnud ja mille tema täitnud on. Palub Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsus käesolevas asjas tema kohta tühistada.

Asja arutamisele väljakutsutud vann. adv. N Kohtupalatisse ei ilmunud.

Kohtupalati üldkogu, asja arutanud, leidis, et kaebus ei vääri tähelpanu. Ei ole õige ütetus kaebuses, et vann. adv. Nõukogu ei oleks arvesse võtnud kaebaja vann. adv. N-i seletust X-i kaebuse asjas. Kuid et tema, N, oleks Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. täitnud, s. o. 60 kr. ära maksnud X-ile ja sellest teatanud Nõukogule, selle kohta puuduvad aktis andmed; seepärast jääb täiesti arusaamatuks vann. adv. N-i ütetus kaebuses, nagu ta oleks täitnud Nõukogu otsuse. Et Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsus 4. veebruarist 1932. a. sisuliselt ei oleks õige, seda ütelda ei saa, arvesse võttes aktis olevad andmed ja otsuse põhistused.

Neil põhjustel

Kohtupalati üldkogu määras:

V. adv. N-i kaebus jätta tagajärjeta. —

3.

4. veebruaril 1932. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest võtsid osa esimees A. Maurer ja liikmed K. Baars, E. Eeck ja R. Eliaser, arutas Nõukogu poolt vannutatud advokaat N-i vastu alustatud distsiplinaarasja Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. mittetäitmise pärast ja leidis sealjuures järgmist:

Nõukogule 26. augustil 1931. a. sissetulnud kaebuskirjas seletas X, et tema volitanud vannutatud advokaat N-i oma kohtuasju ajama ja annud temale selleks volikirja ning 50 krooni kuludeks ja honoraari arvel. Vannutatud advokaat N pidanud kohtule kaks nõudmist esitada korterist väljatõstmise pärast. Kohtus järele kuulates selgunud kaebajale, et N seda teinud ei ole, vaid kaebajale valetanud, nagu oleks tema, N, juba eelkindlustuse saanud ja täitelehe kohtupristav Y-i kätte viinud. Neil põhjustel palus kaebaja Nõukogu korraldust, et vannutatud advokaat N temale volikirja ja 50 krooni tagasi annaks.

Nõukogu ettepanekul esitatud seletuskirjas teatas vannutatud advokaat N, et tema on tõesti oma peale võtnud kaebaja nõudeasja ajamise Z-i vastu korterist väljatõstmise pärast ja saanud seks kaebajalt volikirja ja 50 krooni honoraari arvel. Pärast aga selgunud, et kaebaja mitte üksinda majaperemees ei ole, vaid koos oma täieealise tütrega, ja et üürilepingu Z-iga olla nad mõlemad koos sõlminud. Kuna temal, N-il, volitus olnud ainult kaebajalt, jäänud nõudmine esitamata, olgugi et nõudepalve juba valmis kirjutatud olnud. Vannutatud advokaat N leidis ennast mittesüüdi olevat ja avaldas nõusolekut kaebajale tagasi anda volikirja ja honoraari arvel saadud 50 krooni, maha arvates viimasest oma vaevatasu.

Kaalunud kõik asjaolud, leidis Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on hooletuses vannutatud advokaadi kohuste täitmisel. Kui vannutatud advokaat N-ile pärast asjaajamise vastuvõtmist kaebajalt, nagu tema väidab, oli selgunud, et nõudmine tuleb tõsta mitte ainult kaebaja, vaid ka tema tütre nimel, kellelt temal volikirja ei olnud, siis oli tema kohustatud sellest kohe oma volitajale teatama, et viimane tarvilikke samme teaks astuda teise nõudja asja juure toomiseks. Kuidagi aga ei võinud tekkinud olukord vannutatud advokaat N-ile põhjust anda lihtsalt äraootavale seisukohale asuda ja võimalda-

da kaebajal arvamise tekkimise, et nõudmine on tema, N-i, hooletuse tõttu esitamata. Mis puutub aga kaebaja tähendusesse, nagu oleks vannutatud advokaat N temale valelikult seletanud nõude kindlustamisest ja vastava täitelehe kohtupristavile andmisest, siis ei leia Nõukogu võimalikuks seda kaebaja väidet küllaldaselt usaldusväärseks lugeda. Oma kaebuses seletab kaebaja ise, et tema teinud vannutatud advokaat N-ile ülesandeks esitada kohtule kaks nõudmist korterist väljatõstmise pärast. Kuidas võisid sääraseid nõudmised kindlustatud saada — jääb arusaamatuks ja seepärast arvab Nõukogu, et siin arvatavasti kaebaja eksitusega tegemist on. Ülalkirjeldatud hooletuse eest leidis Nõukogu õiglaseks avaldada vannutatud advokaat N-ile noomituse, ühtlasi aga teda kohustada tagasi maksma kaebajalt saadud 50 kr. täies ulatuses.

Neil põhjustel ja käsitades K. A. S. §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 2 põhjal Nõukogu 26. novembril 1931. a.

otsustas:

avaldada vannutatud advokaat N-ile noomitus ja kohustada teda kahe nädala jooksul ära maksma kaebajale 50 krooni ja sellest Nõukogule teatama.

See Nõukogu otsus tehti teatavaks vannutatud advokaat N-ile tähtkirjaga, missugune vastu võetud tema asukohas 5. detsembril samal aastal. Kuna otsuses määratud tähtajal Nõukogule ei saanud vannutatud advokaat N-ilt teadet otsusega tema peale pandud kohuse täitmise üle, otsustas Nõukogu 7. jaanuaril 1932. a. teda, N-i, seletuse andmiseks välja kutsuda Nõukogu koosolekule 14. jaanuariks s. a., tunnistades sealjuures tema isikliku ilmumise sunduslikuks. 14. jaanuaril s. a. otsustas Nõukogu asja arutamise edasi lükata kutse vastuvõtmisteate mitte tagasisaabumise pärast. Hiljem selgus, et tähtkiri kutsega oli adressaadile väljastamata jäänud tema, N-i, teadmata kuhu ära kolimise tõttu. Samuti saadeti Nõukogule tagasi kutse, millega vannutatud advokaat N oli

välja kutsutud Nõukogu koosolekule 28. jaanuariks s. a. 28. jaanuaril ilmus vannutatud advokaat N siiski Nõukogu koosolekule ja palus asja arutamist edasi lükata, lubades järgmiseks Nõukogu koosolekuks esitada tõenduse Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud kohustuse täitmise kohta. See vannutatud advokaat N-i palve leidis täitmist ja Nõukogu otsustas asja arutamist 4. veebruariks s. a. edasi lükata. 4. veebruaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N Nõukogu koosolekule, kuid lubatud tõendust Nõukogule ei esitanud.

Läbi kaalunud kõik asjaolud, leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on äärmises hooletuses tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvate kohuste täitmisel ja et teda tuleb distsiplinaarkorras selle eest karistada.

Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. oli vannutatud advokaat N kohustatud kahe nädala jooksul kaebajale tagasi maksma 50 krooni ja selle täitmisest Nõukogule teatama. Selle Nõukogu otsuse on vannutatud advokaat N jätnud täitmata. Põhjusest, mis võiksid vabandada viivitust Nõukogu otsuse täitmisel, ei ole vannutatud advokaat N Nõukogule teatanud. Arvesse võtnud kõik siia kuuluvad ja Nõukogule teada olevad asjaolud, on Nõukogu veendunud, et vannutatud advokaat N-il võimalik oli Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud kohustust täita ja et ta selle täitmata on jätnud äärmise hooletuse tõttu.

Kaalunud küsimust distsiplinaarkaristuse liigi ja määra kohta, mis tuleks antud juhtumisel tarvitusele võtta, arvab Nõukogu, et siin arvesse võtma peab ka seda, et vannutatud advokaat N on juba varem Nõukogu otsustega karistatud ja nimelt: kaks korda — advokaadi kohuste täitmise ärakeelamise ja neliteist korda — noomitusega, ja et seepärast õiglane oleks käesolevas asjas võtta tarvitusele K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistus ja määrata seda üheks kuuks. Kuna aga K. A. S. § 369 põhjal selle karistuse määramise tagajärjeks on

antud juhtumisel karistusaluse väljaheitmine vannutatud advokaatide hulgast, siis arvab Nõukogu viimase küsimuse lahendamise õigeaks edasi lükata kuni käesolevas asjas tehtud otsuse seadusjõusse astumiseni.

Kõigil neil põhjustel ja käsitades K. A. S. §§ 367 p.p. 2 ja 8, 371, 375, 368 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel

o t s u s t a s :

ära keelata vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste tähtmine üheks kuuks. Tema kohta K. A. S. § 369 käsitamine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusjõusse astumiseni.

16. aprillil 1932. a. Kohtupalat oma üldkoosolekul millest osa võtsid:

Vanem Esimees J. Reichmann,
Tsiviildepartemangu Esimees K. Gyldenstube,
Liikmed: J. Ermas, E. Erdmann, K. Saarmann,
V. Pezold, H. Siimer, H. Kasse,
E. Reisberg ja E. Fridolin.

Prokurör J. Müller ja
Sekretär V. Nortmann,

arutas vannutatud advokaat N-i kaebust Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse peale 4. veebruarist 1932. a. X-i kaebuse asjas.

Asjatoimetusest nähtub, et 4. veebruaril 1932. a. Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul arutas Nõukogu poolt vannutatud advokaat N-i vastu alustatud distsiplinaarasja Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. mittetäitmise pärast, kusjuures selgusid järgmised asjaolud.

Nõukogule 26. augustil 1931. a. sissetulnud kaebuskirjas seletas X, et tema volitanud vannutatud advokaat N-i oma kohtu asju ajama ja annud temale selleks volikirja ning 50 krooni kuludeks ja honoraari arvel. Vannutatud advokaat N pidanud kohtule kaks nõudmist esi-

tama korterist väljatõstmise pärast. Kohtus järele kuulades selgunud kaebajale, et N seda teinud ei ole, vaid kaebajale valetanud, nagu oleks tema, N, juba eelkindlustuse saanud ja täitelehe kohtupristav Y-i kätte viinud. Neil põhjustel palus kaebaja Nõukogu korraldust, et vannutatud advokaat N temale volikirja ja 50 krooni tagasi annaks.

Nõukogu ettepanekul esitatud seletuskirjas teatas vannutatud advokaat N, et tema on tõesti oma peale võtnud kaebaja nõudeasja ajamise Z-i vastu korterist väljatõstmise pärast ja saanud seks kaebajalt volikirja ja 50 krooni honoraari arvel. Pärast aga selgunud, et kaebaja mitte üksinda majaperemees ei ole, vaid koos oma täieealise tütrega, ja et üürilepingu Z-iga olla nad mõlemad sõlminud. Kuna temal, N-il, volitus olnud ainult kaebajalt, jäänud nõudmine esitamata, olgugi et nõudepalve juba valmis kirjutatud olnud. Vannutatud advokaat N leidis ennast mittedüüdi olevat ja avaldas nõusolekut kaebajale tagasi anda volikirja ja honoraari arvel saadud 50 krooni, maha arvates viimasest oma vaevatasu.

Kaalunud kõik asjaolud, leidis Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on hooletuses vannutatud advokaadi kohuste täitmisel. Kui vannutatud advokaat N-ile pärast asjaajamise vastuvõtmist kaebajalt, nagu tema väidab, oli selgunud, et nõudmine tuleb tõsta mitte ainult kaebaja, vaid ka tema tütre nimel, kellelt temal volikirja ei olnud, siis oli tema kohustatud sellest kohe oma volitajale teatama, et viimane tarvilikke samme teaks astuda teise nõudja asja juure toomiseks. Kuidagi aga ei võinud tekkinud olukord vannutatud advokaat N-ile põhjust anda lihtsalt äraootavale seisukohale asuda ja võimaldada kaebajal arvamise tekkimise, et nõudmine on tema, N-i, hooletuse tõttu esitamata. Mis puutub aga kaebaja tähendusesse, nagu oleks vannutatud advokaat N temale valelikult seletanud nõude kindlustamisest ja vastava täitelehe kohtupristavile andmisest, siis ei leia Nõukogu võimalikuks seda kaebaja väidet küllaldaselt usaldus-

väärseks lugeda. Oma kaebuses seletab kaebaja ise, et tema teinud vannutatud advokaat N-ile ülesandeks esitada kohtule kaks nõudmist korterist väljatõstmise pärast. Kuidas võisid säärased nõudmised kindlustatud saada — jääb arusaamatuks ja seepärast arvab Nõukogu, et siin arvatavasti kaebaja eksitusega tegemist on. Ülalkirjeldatud hooletuse eest leidis Nõukogu õiglaseks avaldada vannutatud advokaat N-ile noomituse, ühtlasi aga teda kohustada tagasi maksma kaebajalt saadud 50 kr. täies ulatuses.

Neil põhjustel ja käsitades K. A. S. §§ 367 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 2 põhjal Nõukogu 26. novembril 1931. a. otsustas: avaldada vannutatud advokaat N-ile noomitus ja kohustada teda kahe nädala jooksul ära maksma kaebajale 50 krooni ja sellest Nõukogule teatama.

See Nõukogu otsus tehti teatavaks vannutatud advokaat N-ile tähtkirjaga, missugune vastu võetud tema asukohas 5. detsembril samal aastal. Kuna otsuses määratud tähtajal Nõukogule ei saanud vannutatud advokaat N-ilt teadet otsusega tema peale pandud kohuse täitmise üle, otsustas Nõukogu 7. jaanuaril 1932. a. teda, N-i, seletuse andmiseks välja kutsuda Nõukogu koosolekule 14. jaanuariks s. a., tunnistades sealjuures tema isikliku ilmumise sunduslikuks. 14. jaanuaril s. a. otsustas Nõukogu asja arutamise edasi lükata kutse vastuvõtmisteate mittetagasisaabumise pärast. Hiljem selgus, et tähtkiri kutsega oli adressaadile väljastamata jäänud tema, N-i, teadmata kuhu ärakolimise tõttu. Samuti saadeti Nõukogule tagasi kutse, millega vannutatud advokaat N oli välja kutsutud Nõukogu koosolekule 28. jaanuariks s. a. — 28. jaanuaril ilmus vannutatud advokaat N siiski Nõukogu koosolekule ja palus asja arutamist edasi lükata, lubades järgmiseks Nõukogu koosolekuks esitada tõenduse Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud kohustuse täitmise kohta. See vannutatud advokaat N-i palve leidis täitmist ja Nõukogu otsustas asja arutamist 4. veebruariks s. a. edasi lükata.

4. veebruaril s. a. ilmus vannutatud advokaat N Nõukogu koosolekule, kuid lubatud tõendust Nõukogule ei esitanud.

Läbi kaalunud kõik asjaolud, leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N süüdi on äärmises hooletuses tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvate kohuste täitmisel ja et teda tuleb distsiplinaarkorras selle eest karistada. Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. oli vannutatud advokaat N kohustatud kahe nädala jooksul kaebajale tagasi maksma 50 krooni ja selle täitmisest Nõukogule teatama. Selle Nõukogu otsuse on vannutatud advokaat N jätnud täitmata. Põhjustest, mis võiksid vabandada viivitust Nõukogu otsuse täitmisel, ei ole vannutatud advokaat Nõukogule teatanud. Arvesse võtnud kõik siia kuuluvad ja Nõukogule teada olevad asjaolud, on Nõukogu veendunud, et vannutatud advokaat N-il võimalik oli Nõukogu otsusega 26. novembrist 1931. a. tema peale pandud kohustust täita ja et ta selle täitmata on jätnud äärmise hooletuse tõttu.

Kaalunud küsimust distsiplinaarkaristuse liigi ja määra kohta, mis tuleks antud juhtumisel tarvitusele võtta, arvab Nõukogu, et siin arvesse võtma peab ka seda, et vannutatud advokaat N on juba varem Nõukogu otsustega karistatud ja nimelt: kaks korda advokaadi kohuste täitmise ärakeelamise ja neliteist korda noomitussega, ja et seepärast õiglane oleks käesolevas asjas võtta tarvitusele K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistus ja määrata seda üheks kuuks. Kuna aga K. A. S. § 369 põhjal selle karistuse määramise tagajärjeks on antud juhtumisel karistusala väljajäetmine vannutatud advokaatide hulgast, siis arvab Nõukogu viimase küsimuse lahendamise õigeks edasi lükata kuni käesolevas asjas tehtud otsuse seadusjõusse astumiseni.

Kõigil neil põhjustel ja käsitades K. A. S. §§ 367 p. p. 2 ja 8, 371, 375, 386 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel otsustas: ära keelata vannutatud advokaat N-ile advokaadi kohuste täitmine üheks kuuks. Tema kohta K. A. S.

§ 369 käsitlemine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusejõusse astumiseni.

Selle otsusega ei olnud päri vann. adv. N, kes oma kaebuses ütleb, et Vannutatud Advokaatide Nõukogu ei ole sugugi arvesse võtnud tema seletust ja ka seda, mispärast ta ei ole seda otsust täita suutnud ja mille tema täitnud on. Palub Nõukogu otsuse tema kohta tühistada.

Asja arutamisele väljakutsutud vann. adv. N ei ilmunud.

Kohtupalati üldkogu asja arutanud, leidis, et kaebus ei vääri tähelepanu. Esiteks ei ole õige, et Vannutatud Advokaatide Nõukogu ei oleks arvesse võtnud kaebaja vann. adv. N-i seletust X-i kaebuse asjas. Kuid et tema, N, oleks Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse 26. novembrist 1931. a. täitnud, s. o. 50 krooni ära maksnud kaebajale X-ile ja sellest teatanud Nõukogule, selle kohta puuduvad andmed, seepärast jääb täiesti arusaamatuks vann. adv. N-i ütetus kaebuses, nagu ta oleks täitnud Nõukogu otsuse. Et Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsus 4. veebruarist 1932. a. sisuliselt ei oleks õige, seda ütelda ei saa, arvesse võttes katis olevad andmed ja otsuse põhistused.

Neil põhjustel

Kohtupalati üldkogu määras:

V. adv. N-i kaebus jätta tagajärjeta.

4.

1932. aasta maikuu 12. päeval Vannutatud Advokaatide Nõukogu järgmises koosseisus: esimees A. Maurer ja liikmed: V. Johanson, K. Baars, E. Eeck, R. Eliaser ning F. Karlson, — vaatasid läbi Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu osakonna ettepaneku X-i kaebuses vann. adv. N-i tegevuse peale ning leidis, et Tartu osakonna ettekandest selgub järgmist:

X on 17. juulil 1930. a. esitanud Nõukogu Tartu osakonnale kaebuse, milles teatab, et ta olevat üle andnud aja jooksul 17. jaan. 1929. a. kuni 2. juul. 1930. a. oma juriskonsuldile vann. adv. N-ile sissenõudmiseks 252 vekslit, kogusummas 24.394 kr. 52 snt. peale, ja välja andnud temale ka veel avansina 1662 kr. 56 senti. Juriskonsult vannut. adv. N ei esitavat, X-i mitmekordsete nõudmiste peale vaatamata, saadud vekslite ja avansi kohta aruannet, mispärast X palub Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakonda kohustada panga juriskonsulti vann. adv. N-i esitama pangale aruannet ja raha. Palvele on ka juurde lisatud vekslite nimekiri.

Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonna poolt vann. adv. N-ilt tema vastu tõstetud kaebuse kohta nõutud seletuses teatab vann. adv. N, et X-i poolt temale ülesandeks tehtud asjus, mis olevat täidetud, olevat ta alati X-i informeerinud. Mis aga puutuvat X-i poolt nõuetavasse aruandesse ülaltähendatud vekslite kohta, siis tema, vann. adv. N, olevat X-ilt vastu võtnud ainult mõned vekslid, mille üle olevat ta ka X-ile juba aruande esitanud. Kõik teised vekslid olevat antud sissenõudmiseks tema abile, vann. adv. abi Y-ile, kui isiklikult tema, Y-i, asjad. Edasi seletab vann. adv. N, et mingit avanssi vekslite järele nõudmistes tema X-ilt üldse ei olevat saanud. Raha olevat X-ilt saanud vann. adv. abi Y isiklikult ja ta on teatanud temale, vann. adv. N-ile, et nende vekslite kohta olevat ta X-le aruande esitanud.

Selle vann. adv. N-i seletuse peale teatas X Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakonnale, et vann. adv. abi Y ei olevat olnud X-i juriskonsult ja ei omavat X-ilt üldse volitust. X-i juriskonsuldiks olevat olnud just vann. adv. N ja vekslid on välja antud osalt N-ile ning osalt Y-ile. Ehk küll Y 6. aug. 1930. a. esitanud X-le aruande, kuid X leidvat selle mitte vastuvõetava olevat ja seepärast toetab oma kaebust vann. adv. N-i vastu.

Oma täiendavas (seletuses) avalduses 26. juunil 1931. a. X teatab Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonnale, et N-ile ja Y-le oli avansina välja antud 1721 kr. 88 senti, kusjuures vann. adv. N-ile oli väljaantud 150 kr., kuna ülejäänud summa saanud vann. adv. abi Y.

Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonna nõudel vann. adv. N esitas ühes avaldusega 27. veebr. 1931. a. Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonnale ära kirja X-le 26. veebr. 1931. a. esitatud aruandest, tema poolt X-ilt isiklikult saadud 13 vekslit kohta.

Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonna nõudel esitas X täiendava vekslite nimekirja, mis X-i poolt oli sissenõudmiseks antud X-i volinikule vann. adv. N-ile.

Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osakonna poolt oma koosolekul 1. dets. 1930. a. ja Nõukogu liikme vann. adv. K poolt 15. aug. 1931. a. ülekuulatud vann. adv. N seletas, et tema võtnud Y-i omale abiks L-i ja M-i soovitusel, ja et Y oli ka sel ajal X-i revisjoni komisjoni liige ning temal, N-il, ei olevat võimalust olnud maksta Y-le palka, mispärast jätnud temale õiguse ise omale asju võtta. Y, muu hulgas, teatanud temale, N-ile, et ta saavat omale sissenõudmiseks vekslid X-ilt. Kuid et aga Y-il sel ajal, s. o. 1929. a. alul, ei olnud tunnistust kohtuasjade ajamiseks, seepärast annud tema, N, oma nõusoleku X-ilt vastu võtta volitust, tingimusel, et hiljem anda edasivolitust Y-ile, ja mida ta ka olevat tõesti teinud. Kõik see olevat sündinud X-i nõusolekul, X-i direktori P isikus, kes ka välja andnud volituse. Edasi seletab N, et tema vekslite asjus mingit avanssi X-ilt saanud ei olevat. 150 kr., millest rääkivat X, olevat ta saanud 3 asja kohta ja nimelt: 1) R-i palga nõude asjas, 2) X-i üldkoosoleku otsuse tühistamise asjas ja 3) nõudeasjas kontokorrentarve väljakirjutise järele.

Mis aga puutub esitatud aruandesse 13 vekslit (9+4) kohta, siis tema poolt olevat aruanne esitatud seepärast, et 11. jaan. 1930. a. 9 vekslit saamise ajal Y-il ei olnud veel õigust võõraste kohtuasjade ajamiseks, ning 4 vekslit

suhtes seepärast, et nende vastuvõtmises olevat ta oma allkirja andnud, kusjuures andmed nende 4 vekslit kohta olevat ta saanud Y-ilt.

N oma palves, mis saadud 9. sept. s. a., teatab, et temal tulevat meelde, et X-il olevat tema allkiri 100 või 150 kr. saamise üle, mis aga tema arvates olevat kirjutatud Y-i käega ja alla kirjutatud tema poolt ainult Y-i palvel. Raha selle kviitungi järele olevat saanud aga Y.

Vann. Adv. Nõukogu Tartu Osak. ülesandel oma liikme K poolt toimepandud vann. adv. N-i avalduses toodud andmete kontrollimisel X-i raamatutega selgus, et N on saanud 8. märtsil 1929. a. avansina 150 kr., mille saamise kohta on ta välja andnud oma käega algusest kuni lõpuni kirjutatud kviitungi (allkirja), järgmise sisuga: „Olen X-ilt saanud nende poolt sissenõudmiseks antud vekslite päält kohtulõivude ja tempelmaksu maksimiseks avansina ükssada viiskümmend (150) krooni.“ Alla kirjutatud: vann. adv. N (võrd. allkirja ära kirja).

Peale selle R-i nõude ja X-i peakoosoleku otsuste tühistamise asjas X-i likvideerimise komisjoni esimees esitas K-le asjade juurde lisatud ära kirja allkirjadest: ühe juulikuus 1929. a. N-i allkirjaga 50 kr. ja teise 19. juul. 1929. a. vann. adv. abi Y-i allkirjaga 20 kr. saamises.

N-i poolt 26. veebr. 1931. a. esitatud aruande suhtes 13 vekslit kohta X-i likvideerimise komisjoni esimees S tähendas, et vekslit järele nr. 3310, mis välja antud T poolt W nimele 200 kr. suuruses, N on saanud kohtupristavi läbi 27 kr. 53 senti, mille kohta N oma aruandes midagi ei rääkivat. Samuti on esitatud N-i poolt ebaõigeid andmeid nõudmise asjas B vekslit nr. 3751 järele 40 krooni suuruses. N-i poolt 26. veebr. 1931. a. X-ile esitatud aruandes p. 9., veksel nr. 3751 kohta, mille väljaandja B, pealekirjutaja D, suur 40 kr., on sõnasõnalt öeldud: „Nõudesumma sunnitäite korras rahukohtuniku poolt 1929. a. väljamõistetud ja täitmisele pööratud. On praegu X-i juhatause esimehe P korraldusel vann. adv. abi Y-i käes. Kuid X-i likvideerimise komisjoni

esimehe S-i poolt K-le esitatud konstaabli teadaandest on näha, et konstaabli poolt selle vekslile järele 46 kr. 83 senti on sissenõutud ja väljaantud vann. adv. N-ile 3. sept. 1930. aastal.

Nõukogu Tartu osakonna poolt on X-i raamatute järelevaatuse ja tunnistajate ülekuulamise läbi ning esitatud dokumentidega kindlaks tehtud, et vann. adv. abi Y on vastu võetud vannutatud advokaatide abide hulka 18. märtsil 1929. a. Kuid nagu asja juurde lisatud dokumentidest on näha: 1) et juba 11. jaan. 1929. a. on olnud X-i juhatuse otsus, milles öeldud: „Juhatus otsustas X-i poolt volitus anda vann. adv. N-ile ja tema peale panna kõik X-i kohtu asjaajamised, milleks temale üldine kohtuasjaajamiseks volikiri välja anda; 2) et 11. jaan. 1929. a. vann. adv. N teatab pangale: „Olen nõus X-i sissenõudmisi kohtulikult toimetama tingimisel, et asjaajamise tasuks saan väljamõistetavad kohtukulud ja ka asjaajamiskulud“; 3) et samal päeval X-i juhatus oma terves koosseisus, — kolmes isikus, — aga mitte P-st üksinda, nagu tõendab N, on temale välja annud volituse notar Z-i juures; 4) et 17. jaan. 1929. a. N on saanud X-ilt sissenõudmiseks 9 vekslit. Kõik need mitte kahtlust äratavad andmed kinnitavad Vann. Adv. Nõukogu veendumist selles, et nimelt N, aga mitte vann. adv. abi Y, kellel puudus volitus pangalt ja sai edasivolituse 11. apr. 1929. a. N-ilt (volituse ärakiri aktis), tuleb tunnistada panga juriskonsuldiks.

Nõukogu Tartu osakonnale ei ole vann. adv. N-ilt esitatud tarvilikke tõendusi selle kohta, et X-i vekslite põhjal sissenõudmised, peale võrdlemisi väga väikese osa, oleks olnud üksnes vann. adv. abi Y-i ülesandeks ja kohustuseks X-i juhatuse sellekohasel soovil, mispärast ka kõik tema, N-i, katsed veeretada süü aruannete mitteesitamises vann. adv. abi Y-i peale tulevad lugeda ebaõnnestunuiks.

Edasi on väljaspool igasugust kahtlust, et Nõukogu Tartu osakonna ettekirjutusel on N esitanud oma klien-

dile osalise aruande, kuid sellesegi on ta paigutanud ebatäpsed andmed. Nii nõudmises vekslile järel T-ilt, N vaikib selles asjas 27 kr. 93 senti kättesaamisest. Nõudmises vekslile järel B-ilt N oma aruandes 26. veebr. 1931. a. räägib, et veksle on vann. adv. abi Y-i käes, kuna aga tõendatud on, et raha selles asjas on sisse nõutud ning saanud isiklikult N 3. sept. 1930. a. Samuti on ebatäpsed ning ekslikud N-i seletused saadud avansside kohta. Asjas on tõeks tehtud, et N on saanud X-ilt just vekslite asjas 150 kr. ja selle üle annud oma käega algusest kuni lõpuni kirjutatud kviitungi.

Lõpuks ei saa Vannutatud Advokaatide Nõukogu jätta ära märkimata ka seda fakti, et kuigi vann. adv. N oma abilt Y-ilt mitmel korral aruande esitamist X-ile nõudis, siiski oli tema otsekoheseks ülesandeks ning kohustuseks mitte ainult piirduda üksikute meeldetuletustega, vaid need viia lõpuni ja niipea kui selgus lohakas Y-i asjaajamises, siis teda sellest kõrvaldada, kuna Y toimis ju tema edasivolituse põhjal, pealegi tema enese abilisena.

Kõik need asjaolud näitavad, et vann. adv. N oma vahekorras klient X-iga on lubanud rea raskeid professionaalsete kohustuste rikkumisi; ta on olnud hooletu järelvalves ka oma abilise väärnämete ilmsikstulekul, katsunud neid Nõukogu eest varjata, selle asemel, et neid kohe kõrvaldada.

Asudes distsiplinaarkaristuse määra kindlakstegevisele leiab Nõukogu, et vann. adv. N on ära teeninud raskema karistuse, kuna ta varem on juba kahel korral hoiatuse ning noomitusega karistatud, ja kuna ta raskesti on eksinud oma professionaalkohustuste alal, Nõukogu on arvamusel, et N-il on asjades, mis nõuavad äärmist täpsust ning ajaviitmata arvepidamist, olnud sel määral lohakas, et tal eneselgi hiljem väga raskeks osutus selge ülevaate saamine. Advokaadi kohuseks on aga oma asjaajamist niimoodi korraldada, et ta igal ajal võiks kliendile täpse ning õige ja selge ülevaate anda asja seisukorrast. N-i, kui patroni, ülesandeks ning ko-

huseks oli ka oma abi Y-ile kätte näidata see asjaajamise kord, mis sarnase ülevaate saamise võimaldab. Jättes kõike seda tegemata eksis ta rängasti oma kohustuste täitmise alal, olles äärmiselt hooletu ning lohakas. Arvestades kõiki asjaolusid peab Nõukogu õiglaseks vann. adv. N-ile ära keelata advokaadi kohuste täitmise kaheks kuuks, nagu seda ka ette on pannud Nõukogu Tartu osakond.

Seega tuedes K. S. § 368 p. 3 Nõukogu ühel hääl

o t s u s t a s :

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakonna ettepaneku kinnitamiseks X-i kaebuses ära keelata vann. adv. N-ile vannutatud advokaadi kohuste täitmine kahe kuu jooksul.

5.

25. novembril 1931. a. Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakond oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees F. Karlson, abiesimees J. Ostrat, liikmed J. Kriisa, M. Edelhaus ja K. Grau, vaatas läbi X-i kaebuse vann. adv. abi N-i vastu.

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakonnale esitatud kaebuses seletab X, et jaanuarikuul 1930. a. on tema olnud arreteeritud kahtlusalusena süütamises. Tol ajal tema, oma poja kaudu, pööranud ** elava vann. adv. abi N-i poole palvega, võtta enese peale tema, X-i, kaitsmine. Mõne aja pärast ilmunud tema juurde arestimajja ülalnimetatud N ja esitanud temale allakirjutamiseks veksliblangi 500 kr. suuruses, ilma summa ja tähtpäevata, ning teatanud, et see veksel olla tulevase kaitsmise honoraari kindlustus. Olles rõhutatud meeletus arestimise ja süüdistuse tõstmise läbi, tema, X, kirjutanud alla sellele veksliblangile. Peatselt vabastatud teda vahi alt ja lõpetatud tema vastu tõstetud süüdistus põletamises, kuriteo

tundemärkide puudumisel, kohtuuriija poolt ära. Kui peale seda tema, X, pööranud N-i poole ja nõudnud vekslit tagasi, siis N mitu korda lükanud selle vekslit tagasiandmise edasi, ning hiljem selgunud, et N oli tähendatud veksliblangi täitnud tähtpäevaga 30. apr. 1930. a. ja diskonteerinud, tähtajaks väljaostmata jätnud, mille tagajärjel kohtupristavi poolt on tema, X-i, käest selle vekslit järele sisse nõutud 554 kr. 42 senti. Leides, et N-i poolt temalt, X-ilt, vekslit saamine ja selle järele sissenõudmine omab „väljapressimise iseloomu“, sellepärast X palub, et Vannutatud Advokaatide Nõukogu võtaks abinõud tarvitusele nimetatud summa tagasisaamiseks adv. N-ilt tema, X-i, heaks. Palvele on juurde lisatud kaks kohtupristavi kviitungit ja väljaostetud, N-ile välja antud veksel, millele leidub kohtupristavi pealkiri X-ilt 554 kr. 42 senti sissenõudmise üle.

12. jaan. 1931. a. Nõukogule, tema nõudel, esitatud seletuses kaebuse kohta N, ligi lisades kviitungi 5. dets. 1930. a., seletab, et nagu see näha kviitungist, tema, N, X-ile midagi ei võlgnevat ning kaebus olevat X-i poolt esitatud kasusaamise huvides. Juurdelisatud kviitung on järgmise sisuga: „K v i i t u n g. Olen adv. N-ilt kõik rahasummad kätte saanud, mis tema poolt *.* olevalt asunikult vekslit järele 23 krooni suuruses summas sisse nõutud. Ühtlasi avaldan, et olen adv. N-iga kõik arved ärapidanud ja meil ei ole kummagi vastu arveid ega nõudmisi. *.*, 5. detsembril 1930. a. X. (allkiri).“

Selle N-i seletuse peale X omalt poolt esitas 6. märtsil 1931. a. Nõukogule seletuse, milles räägib, et kviitung 5. dets. 1930. a. käib ainult *.* asunikult vekslit järele tema kasuks sissenõutud summa (23 krooni) kättesaamise kohta, ja tema, X, prillide puudumisel seda kviitungit lugenud ei ole, vaid kirjutanud alla peale N-i poolt selle kviitungi teksti ettelugemist, kusjuures N ei ole lugenud, et temal, X-il, üldse mingisuguseid nõudmisi N-i vastu enam ei ole. Edasi lisab X juurde, et veel k. a. jaanuarikuul N

palunud teda tagasi võtta Nõukogule esitatud kaebus ja lubanud tagasi maksta need 500.— krooni.

8. aprillil 1931. a. Nõukogule saabus X-ilt palve ära lõpetada jäädavalt X-i poolt tõstetud kaebus N-i vastu, sest et tema, X, olevat N-iga arved ära õiendanud.

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakond, leides, et vann. adv. abi N-i tegudes on advokaatide eetika vastu eksimise tunnused, otsustas asjatoimetust mitte lõpetada, vaid jätkata alustatud distsiplinaartoimetust.

Vann. adv. abi N-ilt nõuti täpsemaid seletusi asjaolude kohta, mis ära toodud X-i avalduses 4. märtsist 1931. a., ning selle järele said pooled asetatud silm-silma vastu, mille juures X jäi kindlaks oma seisukohale, et teine osa 5. dets. kviitungist, et temal mingisuguseid nõudmisi N-i vastu enam ei ole, ei olevat N-i poolt temale ette loetud. Vann. adv. abi N seletas, et kviitungi sisu on ühel ajal, ühe sule ja tindiga kirjutatud, mille tõenduseks palus tarbekorral tema kulul ekspertiisi toime panna.

Selle järele sai kohtueksperdi mag. Y-i läbi toime pandud X-i kviitungi 5. dets. 1930. a. ekspertiis.

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakond, läbi vaadates käesoleva asja, leiab:

1) Vann. adv. abi N-i poolt arestimajas arestitult X-ilt 500.— kr. vekslit võtmise sel ajal, kui alles algas kohtu uurimine ja sugugi ei olnud teada, kas üldse saab tarvilik olema N-i, kui kaitsja, abi kohtus — on iseenesest, peab tunnistama, juba lubamatu ja advokaatide eetika vastu raske eksimine. Ei saa oletada, et vann. adv. abi N juba esialgsetest läbirääkimistest arreteerituga ei saanud aru, et vaevalt süütamises tõstetud süüdistusele järgneb arreteeritu kohtu alla andmine. Kuid täiesti lubamatuks tuleb tunnistada, et N, selles asjas mitte midagi ära tehes, kohe juba täidab täis vekslilangi, mis antud temale, nagu seda väga usaldustäratavalt seletab X, ainult kui kindlustus tulevikus maksta tuleva honoraari arvel, lasi vekslit käiku ja protestida X-i vastu ning sisse

nõuda, sel ajal kui selgus, et X-i vastu tõstetud süüdis-
tus oli kohtuuriija poolt ära lõpetatud;

2) peale X-i poolt Nõukogule esitatud kaebust vann.
adv. abi N katsus Nõukogu viia eksiteele sellega, et esi-
tas kviitungi 5. dets. 1930. a., milles öeldud, et X on
N-iga kõik arved õiendanud ja et neil üksteise vastu
mingisuguseid nõudmisi ei ole.

Jättes kõrvale küsimuse, millal tekkisid kviitungi
mõlemad osad (võrdle ekspert Y-i arvamine), s. o. kas
teine osa kviitungist on pärast juurde kirjutatud vabale
kohale, mis jäi peale kviitungi allakirjutamist X-i poolt,
ning mitte puudutades küsimust selle üle, kas N luges
X-ile ette, et kõik arved X-i ja N-i vahel on lõpetatud ja
X-il ei ole mingeid nõudmisi N-i vastu — peab tunnis-
tama, et ei 5. dets. 1930. a. ega ka sel ajal, kui see kvii-
tung sai N-i poolt esitatud Vann. Adv. Nõukogu Tartu
Osakonnale, mingit arvete õiendamist N-i ja X-i vahel
500.— kr. vekslit kohta tehtud ei olnud. Überpöördu-
t, N selleks ajaks X-ile võlgnevast 500.— kr. midagi tagasi
maksnud ei olnud, seega N esitas Nõukogule täielikult
mitte tõe vastava kviitungi. Et kviitung ei vasta tõe-
le, selgub ka N-i enese kirjalikust seletusest 12. apr. 1931. a.,
milles ta räägib, et 8. aprillil on olnud temal X-iga täien-
dav kokkulepe. Sel põhjusel Vann. Adv. Nõukogu Tartu
Osakond leiab X-i seletuse usaldusväärseks ja tõe-
le vastava olevat, et N temale kviitungi teksti teist osa ette
ei lugenud.

Selle kviitungi iseäraldused torkavad ka silma.
** asunikult vekslit järele niisuguse väikese summa, 23 kr.
kättesaamist, kviitungi teksti kirjutaja, s. o. vann. adv.
abi N, leiab tarviliku olevat kviitungis ära näidata, kuna
aga kviitungi teksti teises osas, mis käivat niisuguse
võrdlemisi suure summa, 500 kr., kohta, seda summat aga
näidatud ei ole.

Selge, et X, kui ta asus kviitungit alla kirjutama,
oleks arvu „500“ igatahes näinud, ja et ta seda summat

saanud ei olnud, loomulikult ei oleks ta sel juhul ka seda kviitungit siis alla kirjutanud.

Seega ei ole mingit kahtlust, et vann. adv. abi N lubas enesele nii raskel kujul eksida advokaatide eetika vastu, ja talle tuleks määrata kõige kõrgem distsiplinaar karistus.

Võttes arvesse, et N distsiplinaartoometuse ajal likvideeris oma võla X-ile ja X ise palus selles asjas toimetust ära lõpetada, ning et vann. adv. abi N on alles veel võrdlemisi noor advokaat, Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu Osakond arvab karistumäärana distsiplinaarkorras vann. adv. abi N-ile määrata advokaadina teotsemise ärakeelamise kaheks kuuks.

Ülaltoodud asjaoludel Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu osakond

o t s u s t a s :

Vann. Adv. Nõukogule ette panna vann. adv. abi N-ile kohtuasjade ajamine kaheks kuuks ära keelata.

12. mail 1932. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid Nõukogu esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liikmed: K. Baars, E. Eeck, R. Eliaser ja F. Karlson, vaatas läbi Nõukogu Tartu osakonna ettepaneku vannutatud advokaadi abi N-i distsiplinaarasjas ühes selle juure kuuluva toime tusega ja leidis, et see ettepanek kuulub kinnitamisele järgmistel kaalutlustel:

Vannutatud advokaadi abi N-i poolt Nõukogu Tartu osakonnale esitatud kviitungi teksti vaatlusel selgub, et selle kviitungi tekst langeb kahte ossa, mis väheste vaheagadega üksteise järele kirjutatud. Sealjuures torkab veel silma, et teksti teise osa lõpusõnad — „ega nõudmisi“ — on kirjutatud pärast eelmise teksti sulgemist punktiga. Kuid eksperdi arvamisest järgneb, et kaebaja X-i allkiri on kirjutatud sama sulega ja sama tindiga kui teksti teine osa ning silmanähtavalt samal momendil. Sellepärast jõuab Nõukogu arvamisele, et ära langema

peab oletus, nagu võiks kviitungi teksti teine osa juure kirjutatud olla pärast kviitungi allakirjutamist X-i poolt. Samuti leiab Nõukogu, et puuduvad tõendused selle kohta, nagu oleks vannutatud advokaadi abi N kviitungit kaebajale allakirjutamiseks andes viimasele sihilikult ettelugemata jätnud kviitungi teise osa. Selles osas ei leia Nõukogu võimalikuks usaldust kinkida kaebaja X-i seletusele, samuti kui ei usalda Nõukogu X-i seletust selle kohta, nagu ei oleks tema prillide puudumisel kviitungit allakirjutamisel lugenud.

Kaalunud asjas leiduva tõendusmaterjaali ja arvesse võtnud asjaosaliste seletused jõuab Nõukogu veendumusele, et kviitung 5. detsembrist 1930. a. on kaebaja X-i poolt antud vann. adv. abi N-ile „**“ oleva asuniku“ vekslis asjas ja et selle kviitungi andmise eesmärgiks oli — lõplikult õiendatuteks tunnistada vann. adv. abi N-i ja tema kliendi X-i rahalised vahekorrad nimelt selles vekslis asjas. Õige on, et kviitungi teksti teisel osal on nagu üldkujulisem ilme, kuid arvesse võtnud seda, et kviitungi esimene osa tõendab ainult selle rahasumma kättesaamist, mis „**“ olevalt asunikult vekslis järele 23 krooni suuruses summas sisse nõutud“, ja et muude asjaosaliste rahaliste vahekordade (kohtukulud, honoraar, kuludeks ettemakstud raha jne.) õiendamise kohta samas asjas kviitungi esimene osa midagi ei sisalda, jõuab Nõukogu veendumusele, et just need viimased vahekorrad ja arved „**“ oleva asuniku“ vekslis asjas kviitungi teksti teise osaga õiendatuteks tunnustati. Asjaosaliste seletused selles osas lähevad lahku. Vann. adv. abi N seletab, et kviitungi kirjutamise päeval olnud kõne ka 500 kroonilisest vekslis ja et kviitung pidanud tõendama ka arvete pidamist selle vekslis kohta. Kaebaja X ei eita seda, et 5. detsembril 1930. a. see veksel kõne alla võis tulla, kuid eitab seda, et tema oleks kviitungiga loobunud õigustest tagasi nõuda vekslis näol makstud 500 kroonilist honoraari. Nõukogu leiab, et rohkem usaldust tuleb siin anda asjaoludega kokkukõla tõttu kaebaja X-i seletusele.

Nagu Nõukogu Tartu osakond täitsa õieti on oma otsuse motiivides tähendanud, mingit arvete pidamist vann. adv. abi N-i ja kaebaja X-i vahel 500 kroonilise veksli kohta ei ole 5. detsembril 1930. a. tegelikult olnud. Ei ole ka vann. adv. abi N senini seletanud, milles see arvete pidamine avaldus. Vann. adv. abi N-i seletuse järele on tema 500 kroonilise veksli saanud X-ilt honoraarina, kusjuures tema selle eest pidi X-i kaitsma oodetavas X-i süüdistusasjas süütamises ja toimetama ka kinnitusraha sissenõudmist kinnitusseltsilt. Oodetav süüdistusasi lõpetati aga enne X-i kohtu alla andmist ära, kuna kahjutasu X-ile välja makseti kinnitusseltsilt ilma protsessita kokkuleppe korras. Nõukogu arusaamise järele oleks arvetepidamine säärasel olukorral võinud seista ainult vann. adv. abi N-ile kuuluva honoraari suuruse ümberhindamises vastavalt tema poolt tegelikult tehtud tööle (asja käigu kohta informatsiooni saamine, kliendiga asjaolude läbikaalumine, nõuanded kliendile tõenduste kogumises jne.) ja ülearuseks osutuva summa tagasimaksmises kliendile. Vann. adv. abi N-i seletuse järele olnud temal 5. detsembril 1930. a. kokkulepe, mille järele kaebaja X avaldanud nõusolekut, muutunud olukorra peale vaatamata, jätta temale honoraariks süüdistusasjas süütamises 500 krooni ja et säärane kokkulepe sisalduvatki kviitungis ja nimelt selle lõpuosas. Rääkimata sellest, et säärase kokkuleppe asetleidmine 5. detsembril 1930. a., kui arvesse võtta kõik asjaolud, ei ole iseenesest usutav, ei leia Nõukogu võimalikuks, nagu eelpool tähendatud, säärast tähendust anda ka kviitungi sõnasõnalisele tekstile. Muid tõendusi aga niisuguse kokkuleppe olemasolu kohta esitatud ei ole.

Ühenduses selle oma seisukohaga on Nõukogu kaalunud ka küsimust, kas vann. adv. abi N juba 5. detsembril 1930. a. kviitungi teksti kokkuseadmisel seda teadlikult redigeeris ebamääraselt ja kahemõtteliselt, eesmärgiga hiljem ära kasutada kui tõendust kaebaja X-i võimalikkude pretensioonide ümberlülkkamiseks 500 kroo-

nilise vekslu järele, ja jõudis arvamisele, et see küllaldaselt tõendatud ei ole. Küll on aga tõendatud Nõukogu veendumusel see asjaolu, nagu seda ka Nõukogu Tartu osakond õieti leidnud, et vann. adv. abi N on katsunud Nõukogu eksiteele viia 5. detsembri 1930. a. kviitungi esitamiseга selle tõenduseks, nagu oleks tema ja kaebaja arved ka 500 kroonilise vekslu suhtes lõpulikult õiendatud, teadlikult ära kasutades sealjuures mainitud kviitungi ebamäärast ja ebaselget redaktsiooni.

Nõukogu ühineb muudes osades Nõukogu Tartu osakonna otsuses toodud motiividega, niipalju kui need kooskõlas Nõukogu ülaltoodud kaalutlustega, ja leiab, et ka karistus, mis Nõukogu Tartu osakond on ette pannud, vastab asjaoludele ja vann. adv. abi N-i kutseeetika vastu eksimise raskusele.

Neil kaalutlustel ja käsitades K. A. S. §§ 567 p. 2, 371, 375 ja 368 p. 3 Nõukogu ühel häälel

otsustas:

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu osakonna ettepaneku kinnitamiseks ära keelata vannutatud advokaadi abile N-ile advokaadi kohuste täitmine kaheks kuuks.

6.

4. veebruaril 1932. aastal Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid: esimees A. Maurer ja liikmed — K. Baars, E. Eeck ja R. Eliaser, vaatas läbi X-i kaebuse vannutatud advokaat N-i tegevuse peale ja leidis järgmist:

Kaebuses 13. jaanuarist 1932. a. teatab X, et 6. juulil l. a. annud tema notar Y-i kaudu vannutatud advokaat N-ile volikirja nõudmise tõstmiseks 210 kr. suuruses summas mööbliäri Z-i omaniku vastu. Samal päeval maksnud tema vannutatud advokaat N-ile ka 6 kr. 55 sn. kohtukuludeks, kusjuures N lubanud nõudmise kohe kohtule esitada ja teatanud, et asi tulevat * * * 4. jaosk. rahukohtuniku juures umbes 1—2 kuu pärast arutamisele. Umbes kahe kuu pärast külastanud kaebaja oma voli-

nikku ja viimane seletanud siis, et kohtukutse olevat temal juba käes ja asi tulevat arutamisele „tuleval esmaspäeval“. Paari nädala pärast käinud kaebaja uuesti oma voliniku juures; nüüd seletanud see, et asi tulevat kuulamisele „tuleval laupäeval“. Teatatud päeval aga asi kuulamisel ei olevat olnud. Mõni päev hiljem pärinud kaebaja telefoniteel 4. jaosk. rahukohtuniku kantseleist oma asja kohta järele ja saanud vastuse, et see ei olevat kohtule veel esitatud. Külasthanud siis uuesti oma volinikku, kes end nüüd vabandanud ja teatanud, et olevat unustanud nõudmise esitada; lubanud aga juba järgmisel päeval seda teha ja et paari nädala pärast olevat asi arutamisel. Selle tähtaja möödumisel läinud oma voliniku juure kohtuotsust kuulama; vannutatud advokaat N ütelnud siis, et asi „ligematel päevadel“ kohtus kuulamisele tulevat. Umbes 10. novembril küsinud telefoniteel uuesti rahukohtuniku kantseleist asja kohta järele; selgunud, et asi ikka veel kohtule esitamata. Siis saatnud kaebaja vannutatud advokaat N-ile kirja, milles palunud oma asja seisukorra kohta teateid. Selle kirja peale vastust ei olevat tulnud. 2. ja 15. detsembril kuulanud uuesti rahukohtuniku kantseleist nõude esitamise kohta järele, kuid saanud mõlemail korral eitava vastuse. Koostanud kaebekirja Nõukogule ja läinud sellest ärakirja vannutatud advokaat N-ile üle andma. Kuuldes, milles asi, seletanud viimane, nagu kaebaja kirjutab, tõsiseima ilmega, et on hiljuti tõesti esitanud 4. jaosk. rahukohtunikule kaebaja nõudmise ja kutsunud kaebajat endaga kaasa rahukohtuniku kantseleisse, kus see oma silmaga võivat nõudekirja näha. Kaebaja jäänud uskuma, kuid mõne päeva pärast kuulnud kohtu kantseleist, et nõudmine ikkagi esitamata. Esitades *.* 4. jaosk. rahukohtuniku õienduse 28. XII 1931. a., millest nähtub, et sellele kohtule ei ole senini esitatud kaebaja ülaltähendatud nõudmist, palub kaebaja Nõukogu seisukohta võtta vannutatud advokaat N-i teguviisi kohta ja kohustada viimast seitsme päeva jooksul oma vahekorda kaebajaga lahendama.

14. jaanuaril 1932. a. otsustas Nõukogu vannutatud advokaat N-ilt seletust nõuda X-i kaebuse sisu kohta ja seletuse andmine selles asjas sunduslikuks tunnistada.

Tähtkiri, millega see Nõukogu otsus vannutatud advokaat N-ile teatavaks tehti, saabus Nõukogule tagasi postiasutuse märkusega adressaadi mitte ülesleidmise kohta.

Koosolekul 28. jaanuarist 1932. a., kuhu vannutatud advokaat N oli ilma kutseta ilmunud, otsustas Nõukogu tema palvel asja arutamist edasi lükata 4. veebruariks s. a. ja teda seks päevaks seletuse andmiseks Nõukogu koosolekule välja kutsuda, mis temale sealsamas allkirja vastu kuulutati.

Nõukogu koosolekuks 4. veebruariks s. a. esitas vannutatud advokaat N kaebaja avalduse samast kuu-päevast, milles viimane palub oma kaebust läbivaatamata jätta ja asjatoimetus ära lõpetada. Kirjalikku seletust kaebuse sisu kohta vannutatud advokaat N Nõukogule ei ole esitanud.

Läbi vaadanud kaebaja avalduse 4. veebruarist s. a. ei leia Nõukogu võimalikuks, arvesse võttes kaebuses kirjeldatud vannutatud advokaat N-i teguviisi iseloomu, asjatoimetust ära lõpetada, vaid — kasutades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8 antud distsiplinaarvõimu — asja sisuliselt otsustada, jättes läbivaatamata kaebaja avalduse põhjal vaid tema taotlused, mis sihitud tema ja vannutatud advokaat N-i vahekorra lahendamise peale.

Asunud asja sisulisele otsustamisele leiab Nõukogu, et esimeses järjekorras lahendamisele kuulub küsimus, kas kaebuses kirjeldatud asjaolud tulevad küllaldaselt tõendatuteks lugeda, ja jõuab veendumusele, et selle küsimuse peale tuleb jaatavalt vastata. Kõigepealt arvab Nõukogu, et kaebajana esineb käesolevas asjas isik, keda küllalt usaldusväärseks võib lugeda ja kelle seletuste tõepärasuses, pealegi kui puuduvad igasugused mõeldavad põhjused tõe moonutamiseks, ei ole põhjust kahelda. Teisest küljest leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N-ile

on kaebuse sisu teatavaks saanud, ja kui tema vastu on kaebusega tõstetud süüdistus Vannutatud Advokaatide Nõukogu ees, kui Nõukogu on temalt nõudnud seletust, tehes selle andmise sunduslikuks, ja kui kaebuses esile tuuakse asjaolud, mis tema kui seisuse liikme peale heidavad varju äärmiselt mitte korrapärase teguviisi pärast ja tema seal juures vaikib ning mitte ainult ei lükka neid asjaolusid ümber, vaid isegi ei esine nende eitamisega, siis arvab Nõukogu, et kõik see võib seletatav olla vaid sellega, et ta süüdistuse vastu ei vaidle, vaid selle õigeks võtab. Seepärast, arvesse võtnud Nõukogule teada olevad andmed vannutatud advokaat N-i senisest tegevusest ja käsitades K. A. S. § 372, jõuab Nõukogu veendumusele, et vannutatud advokaat N tõesti süüdi on eelpool kirjeldatud teguviisis oma volitaja X-i asja ajamisel.

Asunud vannutatud advokaat N teguviisi hindamisele leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N on kahes suhtes rikkunud tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvaid kohuseid. Olles vastu võtnud kaebajalt tema nõudeasja ajamise, mida viimane kiireks luges, ja andes lubaduse nõuet kiires korras kohtule esitada, ei täitnud vannutatud advokaat N seda oma peale võetud kohust, volitajale antud mitmekordsete lubaduste peale vaatamata. Peale selle on vannutatud advokaat N, jättes täitmata oma peale võetud kohused, oma volitajale valelikult kinnitanud, et need kohused tema poolt siiski on täidetud, nõue kohtule esitatud ja lähemas tulevikus kuulamisele tulevat. Sääraseid valelikke seletusi on vannutatud advokaat N annud oma volitajale korduvalt, ka pärast seda, kui viimane oli juba avastanud eelmiste seletuste valelikkuse ja tema juure ilmunud selgituse saamiseks ja asjaajamise kiirustamiseks. Selleks, et oma volitajat uskuma panna oma valelikkude seletuste tõepärasuses, on vannutatud advokaat N isegi tarvitanud erilisi abinõusid, nagu volitaja kutsumine rahukohtuniku kantseleisse, et seal oma silmaga näha tema, N-i, poolt esitatud nõudepalvet. Säärane teguviis on absoluutselt

lubamatu vannutatud advokatuuri liigetele. Vannutatud advokaatide ja nende klientide vahekord põhjeneb usaldusel ja seda usaldust, mis neile klientide poolt avaldatud ei tohi vannutatud advokaadid kunagi ega ühelgi viisil rikkuda. Usalduse rikkumine, nagu see antud juhusel aset leidnud, ei ole mitte ainult üleastumine neist eetilistest reeglitest, mis advokaadi vahekordades iga üksiku kliendiga maksivad peavad olema, vaid ka väärtegu terve vannutatud advokatuuri suhtes, sest et kõigutab usaldust selle seisuse kui terviku vastu. Neil põhjustel Nõukogu ei leidnud võimalikuks käesoleva asja toimetust kaebaja palvel ära lõpetada ja arvab, et vannutatud advokaat N-i teguviis kuulub hindamisele võtmisele Nõukogu oma algatusel.

Kaalunud küsimust distsiplinaarkaristuse liigi ja määra kohta, mis käesoleval korral tuleks tarvitusele võtta, leiab Nõukogu, arvesse võttes, et vannutatud advokaat N on juba Nõukogu otsustega kaks korda karistatud advokaadi kohuste täitmise ärakeelamisega ja neliteist korda noomitusega, õiglaseks valida K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistuse ja määrata seda kolmeks kuuks. Kuna aga vannutatud advokaat N on juba varem kaks korda karistatud sama liiki karistusega ja K. A. S. § 369 põhjal kuulub peale kolmanda säärase karistuse määramist vannutatud advokaatide hulgast väljaheitmisele, leiab Nõukogu, et tema väljaheitmise küsimus tuleb Nõukogus otsustamisele võtta pärast käesolevas asjas tehtud otsuse seadusjõusse astumist.

Kõigil neil põhjustel ja käsitades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8, 371, 372, 375, 368 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel

o t s u s t a s :

vannutatud advokaat N-ile ära keelata advokaadi kohuste täitmine kolmeks kuuks. Tema kohta K. A. S. § 369 käsitamine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusjõusse astumiseni.

16. aprillil 1932. a. Kohtupalat üldkoosolekul, millest osa võtsid:

Vanem esimees J. Reichmann, Tsiviildepartemangu esimees K. Gyldenstube, liikmed: J. Ermas, E. Erdmann, K. Saarmann, V. Pezold, H. Siimer, H. Kasse, E. Reisberg ja E. Fridolin, prokurör J. Müller ja sekretär V. Nortmann, arutas vannutatud advokaat N-i kaebust Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuse peale 4. veebruarist 1932. a. kaebuse asjas, tema, N-i, tegevuse peale X-i poolt.

Asjatoimetusest nähtub, 4. veebruaril 1932. a. vannutatud advokaatide Nõukogu oma koosolekul vaatas läbi X-i kaebuse vann. adv. N-i tegevuse peale ja leidis järgmist.

Kaebuses 13. jaanuarist 1932. a. teatab X, et 6. juulil 1931. a. annud tema notar Y-i kaudu vannutatud advokaat N-ile volikirja nõudmise tõstmiseks 210 kr. suuruses summas mööbliäri „Z-i“ omaniku vastu. Samal päeval maksnud tema vann. adv. N-ile ka 6 kr. 55 sn. kohtukuludeks, kusjuures N lubanud nõudmise kohe kohtule esitada ja teatanud, et asi tulevat *.* 4. jaosk. rahukohtuniku juures umbes 1—2 kuu pärast arutamisele. Umbes kahe kuu pärast külastanud kaebaja oma volinikku ja viimane seletanud siis, et kohtukutse olevat temal juba käes ja asi tulevat arutamisele „tuleval esmaspäeval“. Paari nädala pärast käinud uuesti oma voliniku juures; nüüd seletanud see, et asi tulevat kuulamisele „tuleval laupäeval“. Teatatud päeval aga asi kuulamisel ei olevat olnud. Mõni päev hiljem pärinud kaebaja telefoniteel 4. jaosk. rahukohtuniku kantseleist oma asja kohta järele ja saanud vastuse, et see ei olevat kohtule, veel esitatud. Külastanud siis uuesti oma volinikku, kes end nüüd vabandanud ja teatanud, et olevat unustanud nõudmise esitada; lubanud aga juba järgmisel päeval seda teha ja et paari nädala pärast olevat asi arutamisel. Selle tähtaja möödumisel läinud oma voliniku juure kohtuotsust kuulama; vannutatud advokaat N ütelnud siis, et asi „ligematel päevadel“ kohtus kuulamisele tulevat.

Umbes 10. novembril küsinud telefoniteel uuesti rahukohtuniku kantseleist asja kohta järele; selgunud, et asi ikka veel kohtule esitamata. Siis saanud kaebaja vann. adv. N-ile kirja, milles palunud oma asja seisukorra kohta teateid. Selle kirja peale vastust ei olevat tulnud. 2. ja 15. detsembril kuulanud uuesti rahukohtuniku kantseleist nõude esitamise kohta järele, kuid saanud mõlemal korral eitava vastuse. Koostanud kaebekirja Nõukogule ja läinud sellest ära kirja vannutatud advokaat N-ile üle andma. Kuuldes, milles asi, seletanud viimane, nagu kaebaja kirjutab, tõsiseima ilmega, et on hiljuti esitanud 4. jaosk. rahukohtunikule kaebaja nõudmise, ja kutsunud kaebajat endaga kaasa rahukohtuniku kantseleisse, kus see oma silmaga võivat nõudekirja näha. Kaebaja jäänud uskuma, kuid mõne päeva pärast kuulnud kohtu kantseleist, et nõudmine ikkagi esitamata. Esitades ** 4. jaosk. rahukohtuniku õienduse 28. XII 1931. a., millest nähtub, et sellele kohtule ei ole senini esitatud kaebaja ülaltähendatud nõudmist, palub kaebaja Nõukogu seisukohta võtta vannutatud advokaat N-i teguviisi kohta ja kohustada viimast seitsme päeva jooksul oma vahekorda kaebajaga lahendama.

14. jaanuaril 1932. a. otsustas Nõukogu vann. adv. N-ilt seletust nõuda X-i kaebuse sisu kohta ja seletuse andmise selles asjas sunduslikuks tunnistada.

Tähtkiri, millega see Nõukogu otsus vannutatud advokaat N-ile teatavaks tehti, saabus Nõukogule tagasi postiasutuse märkusega adressaadi mitteülesleidmise kohta.

Koosolekul 28. jaanuarist 1932. a., kuhu vannutatud advokaat N oli ilma kutseta ilmunud, otsustas Nõukogu tema palvel asja arutamist edasi lükata 4. veebruariks s. a. ja teda seks päevaks seletuse andmiseks Nõukogu koosolekule välja kutsuda, mis temale sealsamas allkirja vastu kuulutati.

Nõukogu koosolekuks 4. veebruariks s. a. esitas vannutatud advokaat N kaebaja avalduse samast kuu-päevast, milles viimane palub oma kaebust läbivaatamata

jätta ja asjatoimetus ära lõpetada. Kirjalikku seletust kaebuse sisu kohta vannutatud advokaat N Nõukogule ei ole esitanud.

Läbi vaadanud kaebaja avalduse 4. veebruarist s. a. ei leia Nõukogu võimalikuks, arvesse võttes kaebuses kirjeldatud vann. adv. N-i teguviisi iseloomu, asjatoimetust ära lõpetada, vaid — kasutades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8 antud distsiplinaarvõimu — asja sisuliselt otsustada, jättes läbivaatamata kaebaja avalduse põhjal vaid tema taotlused, mis sihitud tema ja vann. adv. N-i vahekorra lahendamise peale.

Asunud asja sisulisele otsustamisele leiab Nõukogu, et esimeses järjekorras lahendamisele kuulub küsimus, kas kaebuses kirjeldatud asjaolud tulevad küllaldaselt tõendatuks lugeda, ja jõuab veendumusele, et selle küsimuse peale tuleb jaatavalt vastata. Kõigepealt arvab Nõukogu, et kaebajana esineb käesolevas asjas isik, keda küllalt usaldusväärseks võib lugeda ja kelle seletuste tõepärasuses, pealegi kui puuduvad igasugused mõeldavad põhjused tõe moonutamiseks, ei ole põhjust kahelda. Teisest küljest leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N-ile on kaebuse sisu teatavaks saanud, ja kui tema vastu on kaebusega tõstetud süüdistus Vannutatud Advokaatide Nõukogu ees, kui Nõukogu on temalt nõudnud seletust, tehes selle andmise sunduslikuks, ja kui kaebuses esile tuakse asiolud, mis tema kui seisuse liikme peale heidavad varju äärmiselt mittekorrapärase teguviisi pärast ja tema seal juures vaikib ning mitte ainult ei lükka neid asjaolusid ümber, vaid isegi ei esine nende eitamisega, siis arvab Nõukogu, et kõik see võib seletatav olla vaid sellega, et ta süüdistuse vastu ei vaidle, vaid selle õigeks võtab. Seepärast, arvesse võtnud Nõukogule teada olevad andmed vannutatud advokaat N-i senisest tegevusest ja käsitades K. A. S § 372, jõuab Nõukogu veendumusele, et vannutatud advokaat N tõesti süüdi on eelpool kirjeldatud teguviisis oma volitaja X-i asja ajamisel.

Asunud vannutatud advokaadi N-i teguviisi hindamisele leiab Nõukogu, et vannutatud advokaat N on kahes suhtes rikkunud tema kui vannutatud advokaadi peal lasuvaid kohuseid. Olles vastu võtnud kaebajalt tema nõudeasja ajamise, mida viimane kiireks luges, ja andes lubaduse nõuet kiires korras kohtule esitada, ei täitnud vannutatud advokaat N seda oma peale võetud kohust, volitajale antud mitmekordsete lubaduste peale vaatamata. Peale selle on vannutatud advokaat N, jättes täitmata oma peale võetud kohused, oma volitajale valelikult kinnitanud, et need kohused tema poolt siiski on täidetud, nõue kohtule esitatud ja lähemas tulevikus kuulamisele tulevat. Sääraseid valelikke seletusi on vannutatud advokaat N annud oma volitajale korduvalt, ka pärast seda, kui viimane oli juba avastanud eelmiste seletuste valelikkuse ja tema juure ilmunud selgituse saamiseks ja asjaajamise kiirustamiseks. Selleks, et oma volitajat uskuma panna oma valelikkude seletuste tõepärasuses, on vannutatud advokaat N isegi tarvitanud erilisi abinõusid, nagu volitaja kutsumine rahukohtuniku kantseleisse, et seal oma silmaga näha tema, N-i, poolt esitatud nõudepalvet. Säärane teguviis on aga absoluutselt lubamata vannutatud advokatuuri liigetele. Vannutatud advokaatide ja nende klientide vahekord põhjeneb usaldusel ja seda usaldust, mis neile klientide poolt avaldatud, ei tohi vannutatud advokaadid kunagi ega ühelgi viisil rikkuda. Usalduse rikkumine, nagu see antud juhusel aset leidnud, ei ole mitte ainult üleastumine neist eetilistest reeglitest, mis advokaadi vahekordades iga üksiku kliendiga maksivad peavad olema, vaid ka väärtegu terve vannutatud advokatuuri suhtes, sest et kõigutab usaldust selle seisuse kui terviku vastu. Neil põhjustel Nõukogu ei leidnud võimalikuks käesoleva asja toimetust kaebaja palvel ära lõpetada ja arvab, et vannutatud advokaat N-i teguviis kuulub hindamisele võtmisele Nõukogu oma algatusel.

Kaalunud küsimust distsiplinaarkaristuse liigi ja

määrata kohta, mis käesoleval korral tuleks tarvitusele võtta, leiab Nõukogu, arvesse võttes, et vannutatud advokaat N on juba Nõukogu otsustega kaks korda karistatud advokaadi kohuste täitmise ärakeelamisega ja neliteist korda noomitusega, õiglaseks valida K. A. S. § 368 p. 3 ettenähtud karistuse ja määrata seda kolmeks kuuks. Kuna aga vannutatud advokaat N on juba varem kaks korda karistatud sama liiki karistusega ja K. A. S. § 369 põhjal kuulub peale kolmanda säärase karistuse määramist vannutatud advokaatide hulgast väljaheitmisele, leiab Nõukogu, et tema väljaheitmise küsimus tuleb Nõukogus otsustamisele võtta pärast käesolevas asjas tehtud otsuse seadusjõusse astumist.

Kõigil neil põhjustel ja käsitades K. A. S. § 367 pp. 2 ja 8, 371, 372, 375, 386 p. 3 ja 369 Nõukogu ühel häälel otsustas: vannutatud advokaat N-ile ära keelata advokaadi kohuste täitmine kolmeks kuuks. Tema kohta K. A. S. § 369 käsitamine edasi lükata kuni käesoleva otsuse seadusjõusse astumiseni. —

Selle otsusega ei olnud päri vann. adv. N, sest nad, s. o. N ja X, on selle asja omavahel likvideerinud, ja palub Advokaatide Nõukogu otsus tühistada. Asja arutamisele väljakutsutud vann. adv. N ei ilmunud.

Kohtupalati üldkogu, asja arutanud, leidis, et N-i kaebus ei vääri tähelepanu, sest kuigi ta, N, on X-iga asja omavahel likvideerinud, ei järgne veel siit, et Vannutatud Advokaatide Nõukogu, kui järelvalve organ, ei võiks, sõltumata kaebustest, oma korporatsiooni liikmete tegevust oma algatusel järelkatsumise alla võtta ja karistusi määrata. Et see õigus on Nõukogul, nähtub K. A. S. § 367 p. 8 ja 368. Et sisuliselt kaevatud otsus ei oleks õige, seda ütelda ei saa, arvesse võttes kõik asjaolud ja Vannutatud Advokaatide Nõukogu otsuses ettetoodud põhjused.

Neil põhjustel

Kohtupalati üldkogu määras:

V. adv. N-i kaebus jätta tagajärjeta. —

8. juulil 1932. a. Vannutatud Advokaatide Nõukogu oma koosolekul, millest osa võtsid esimees A. Maurer, abiesimees V. Johanson ja liige E. Eeck, läbi vaadates vannutatud advokaat N-i distsiplinaarasju,

otsustas:

arvesse võttes, et Nõukogu otsused 4. veebruarist 1932. a. distsiplinaarasjades Nr. Nr. 33, 42 ja 43 1932. a. on seaduse jõusse astunud ja et vann. adv. N on varemalt Nõukogu otsustega karistatud kaks korda advokaadi kohuste täitmise ärakeelamisega ning käsitades K. A. S. § 369, — vann. adv. N vannutatud advokaatide hulgast välja heita. (Otsus tehtud ühel häälel.)

V. Vannutatud advokaatide abide juriidilised konverentsid.

1) Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkond.

Tallinna-Haapsalu Rahukogu ringkonnas töötasid aruandeaasta jooksul kaks gruppi — tsiviil- ja kriminaalgrupp.

Tsiviilgrupi juhatajaks olid Nõukogu määramisel vannutatud advokaadid K. Kress, A. Peet ja I. Tannebaum ning sekretäriks vann. adv. abi N. Metslov ja abisekretäriks vann. adv. abi H. Bergmann. Kriminaalgrupi juhatajaks olid vannutatud advokaadid J. Aronson, Th. Rõuk ja A. Sorokin ning sekretäriks vann. adv. abi V. Päts.

Tsiviilgrupp pidas aasta jooksul 3 referaat-koosolekut, kus kanti ette 9 referaati ja nimelt:

1) 30. mail vann. adv. abi Eugen Erbe poolt — „Pandiõiguse liigid ja aine eraseaduse järele“;

2) 30. mail vann. adv. abi Eugen Erbe poolt — „Pandiõiguse tekkimine“;

3) 30. mail vann. adv. abi Bernhard Methusalem'i poolt — „Tsiviilkohtu otsuse täitmise võimalustest rahalise sissenõudmise korral“;

4) 30. mail vann. adv. abi Bernhard Methusalem'i poolt — „Pärandustomp (hereditas jacens) ja selle hooldamine maksva tsiviilõiguse seisukohalt“. Osa võttis 28 vannutatud advokaadi abi;

5) 10. novembril vann. adv. abi Eugen Erbe poolt — „Vaimuhaigete hooldamisest Balti Eraseaduse põhjal ning kõrgematest hooldamise asutustest“;

6) 10. novembril vann. adv. abi Johannes Anderson'i poolt — „Eesti aegu päranduse maksu kohta maksuma pandud seadused“;

7) 10. novembril vann. adv. abi Johannes Anderson'i poolt — „Võrdlus maksva uue Eesti veksliseaduse ja endise Vene veksliseaduse vahel“;

8) 10. novembril vann. adv. abi Johannes Anderson'i poolt — „Nõudmine kaotatud veksl'i järgi“. Osa võttis 32 vannutatud advokaadi abi;

9) 21. novembril vann. adv. abi Roman Viederfeldt'i poolt — „Vastunõue.“ Osa võttis 36 vannutatud advokaadi abi.

Kõik tsiviilgrupi koosolekuil ettekantud referaadid said grupi juhatajate poolt rahuldavaiks tunnistatud.

Kriminaalgrupp pidas aasta jooksul 3 referaat-koosolekut, kus kanti ette 7 referaati, ja nimelt:

1) 27. veebruaril vann. adv. abi Tõnis Päi poolt — „Praejudicialküsimus meie kriminaalprotsessis“;

2) 27. veebruaril vann. adv. abi Tõnis Päi poolt — „Kas on lubatav tsiviilnõudmise edasiandmine kriminaalprotsessis“;

3) 27. veebruaril vann. adv. abi Tõnis Päi poolt — „Asjata süüdistuse heakstegemine meie kohtupidamise seaduses“. Osa võttis 17 vannutatud advokaadi abi;

4) 21. novembril vann. adv. abi Roman Wiederfeldt'i poolt — „Kahjusaaaja ja erakaebaja kui tunnistajate ülekuulamine.“ Osa võttis 33 vannutatud advokaadi abi;

5) 15. detsembril vann. adv. abi Albert Pessa poolt — „Rahva osavõtu küsimus kohtumõistmisest“;

6) 15. detsembril vann. adv. abi Albert Pessa poolt — „Kahevõitlus kui süülegu“;

7) 15. detsembril vann. adv. abi Albert Pessa poolt — „Distiplinaarseadustiku eelnõu moodsa õiguse seisukohalt“. Osa võttis 35 vannutatud advokaadi abi.

Kõik kriminaalgrupi koosolekuil ettekantud referaadid said grupi juhatajate poolt rahuldavaiks tunnistatud.

Konverentside koosolekuist osavõtmine avaldus arvu-
liselt järgmiselt:

10 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: A. Schönberg ja A. Tammekand;

9 koosolekust võttis osa 1 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: E. Nemvalz;

8 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Reinbach ja A. Virma;

7 koosolekust võttis osa 5 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: E. Bachmann, V. Klee, H. Lattik, B. Niidu ja L. Parre;

6 koosolekust võttis osa 7 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: V. Johans, P. Jõgi, J. Kallmann, R. Kulbas, M. Morrison, R. Jukk ja A. Veber;

5 koosolekust võttis osa 7 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: R. Favre, V. Hampf, K. Jalakas, L. Paap, G. Poom, E. Tikenberg ja J. Veiner;

4 koosolekust võttis osa 10 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Kallaste, A. Kleeman, O. Leesment, S. Lurje, V. Mühlberg, K. Peiker, J. Vaabel, K. Roo, A. Reiman ja E. Deksnis;

3 koosolekust võttis osa 16 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: H. Idell, A. Insler, V. Kanarik, M. Matson, H. Oelschlägel, A. Pallas, O. Tolmoff, S. Krutikova, A. Õunapuu, B. Abraitis, E. Sonin, R. Gordin, K. Kurg, K. Valdson, P. Pöder ja V. Päts;

2 koosolekust võttis osa 9 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: H. Bergmann, E. Erbe, R. Gernhardt, H. Kolk, U. Lender, N. Metslov, K. Peterson, H. Soone ja E. Tults;

1 koosolekust võttis osa 17 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Anderson, J. Groševoi, R. Jachnin, A. Lauba, B. Methusalem, H. Michelson, J. Mõttus, V. Pavlov, O. Reinthal, A. Remma, V. Ruuse, H. Ruus, K. Schvarz, A. Tamm, S. Valentin, A. Välja ja H. Poska-Niinemann.

2) Rakvere-Paide Rahukogu ringkond.

Vannutatud advokaatide abide juriidilise konverentsi juhatajaiks olid Nõukogu määramisel vannutatud advokaadid Nikolai Kruuse ja Martin Kutti; sekretäriks oli konverentsi poolt valitud vann. adv. abi Richard Koolmann kuni 8. maini 1932. a. ja 8. maist alates vann. adv. abi Johannes Kriisk.

Aruandeaasta jooksul peeti 6 koosolekut, kus kanti ette 9 referaati ja nimelt:

1) 31. jaanuaril vann. adv. abi R. Koolmann'i poolt — „Kaubaraamatud nõude tõendusena“;

2) 31. jaanuaril vann. adv. abi F. Frank'i poolt — „Võhikute osavõtt kriminaalprotsessis Saksamaal“. Osa võttis 11 vannutatud advokaadi abi;

3) 8. mail vann. adv. abi Hilda Maikalu poolt — „Õiguste kaotus lisakaristusena N. S., U. N. S. ja Kriminaalseadustikus“;

4) 8. mail vann. adv. abi Hilda Maikalu poolt — „Käsipant Balti Eraõiguses“. Osa võttis 8 vannutatud advokaadi abi;

5) 23. oktoobril vann. adv. abi G. Greinert'i poolt — „Kas meil maksvate seaduste järgi on esimest liiki seadusjärgsete mees- ja naissoost pärijate osad talukohtades suhtes endistes Eestimaa ja Põhja-Liivimaa kubermangudes võrdsed?“ Osa võttis 12 vannutatud advokaadi abi;

6) 6. novembril vann. adv. abi N. Kütt'i poolt — „Valduse asendamine kinnisvara sunnimüügi juures“.

7) 6. novembril vann. adv. abi N. Kütt'i poolt — „Otsuse eeltäitmine“. Osa võttis 7 vannutatud advokaadi abi;

8) 20. novembril vann. adv. abi A. Kroon'i poolt — „Vastutavus pärandusvõlgade eest B. E. S. järele“. Osa võttis 7 vannutatud advokaadi abi;

9) 18. detsembril vann. adv. abi N. Kütt'i poolt — „Raudvara seadusest“. Osa võttis 10 vannutatud advokaadi abi.

Kõik ettekantud referaadid said konverentside juhatajate poolt rahuldavaiks tunnistatud.

Konverentsi koosolekuist osavõtmise avaldus arvuliselt järgmiselt:

5 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Kriisk ja A. Krooni;

4 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: K. Lindberg, V. Heiswald, P. Randmets ja N. Kütt;

3 koosolekust võttis osa 5 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Triefeldt, J. Schnering, A. Kirschenberg, E. Lehtmets ja J. Treifeldt;

2 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: L. Vahter, A. Leppik, M. Neumann ja E. Federmann;

1 koosolekust võttis osa 6 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: R. Koolmann, F. Frank, R. Mühlen, H. Maikal, G. Greinert ja N. Wildenau.

3) Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkond.

Viljandi-Pärnu Rahukogu ringkonnas töötas aruandeaasta jooksul kaks konverentsi — üks Viljandis, mille juhatajaks olid Nõukogu määramisel vannutatud advokaadid Artur Jung ja Gustav Talts; sekretäriks oli aasta esimesel poolel vann. adv. abi R. Hunt ja aasta teisel poolel vann. adv. abi H. Zernask, ning teine Pärnus, mille juhatajaks olid vannutatud advokaadid Jaan Leesment ja Hugo Reiman ning sekretäriks vann. adv. abi F. Zube.

Aruandeaasta jooksul pidas Viljandi konverents 8 koosolekut, kus ette kanti 21 referaati ja nimelt:

1) 23. jaanuaril vann. adv. abi R. Hunt'i poolt — „Kas Viljandi linna administratiivpiirkond moodustab tsiviilõiguslikult ühtlase territooriumi?“

2) 23. jaanuaril vann. adv. abi R. Hunt'i poolt — „Kriminaalasjade uuendamine“. Osa võttis 11 vannutatud advokaadi abi;

3) 12. veebruaril vann. adv. abi J. Põderson'i poolt — „Kõrvaliste isikute juriidilistest suhetest lepinguosalistega“;

4) 12. veebruaril vann. adv. abi J. Põderson'i poolt — „Kohtuotsuse seaduslikust jõust (ts. kp. s. § 891)“;

5) 12. veebruaril vann. adv. abi J. Põderson'i poolt — „Kohtuotsuse seaduslikust jõust asjaosaliste kohta (ts. kp. s. § 895)“. Osa võttis 10 vannutatud advokaadi abi;

6) 19. märtsil vann. adv. abi H. Ester'i poolt — „Poolte vastutusküsimus eellepingulises tegevuses“.

7) 19. märtsil vann. adv. abi H. Ester'i poolt — „Nõudmine kaotatud vekсли järele“;

8) 19. märtsil vann. adv. abi H. Ester'i poolt — „Ümbruselanikkude ülekuulamine kriminaalasjades“. Osa võttis 8 vannutatud advokaadi abi;

9) 2. aprillil vann. adv. abi M. Kass'i poolt — „Nõudmiste avaldamine konkursi menetluste korras“;

10) 2. aprillil vann. adv. abi M. Kass'i poolt — „Kas tuleb lugeda karistatavaks omavoliks seda, kui rentnik või üürnik viib välja renditud või üüritud kinnisvarast, renditaja või üüritaja keelu vastaselt, vallasvara, mille kohta on viimasel retensiooniõigus B. E. S. §§ 1403 — 1405 põhjal“;

11) 2. aprillil vann. adv. abi M. Kass'i poolt — „Kas põhineb seadusel „Rahaministri määrus tulumaksu seaduse § 91 käsitamise kohta?“ 6. lõige R. T. 11/12) — 1925. a. redaktsioonis, ja kuidas tuleb mõista nimetatud lõike määrusi R. T. 84 — 1931. a. redaktsioonis?“ Osa võttis 9 vannutatud advokaadi abi;

12) 1. juulil vann. adv. abi E. Reial'i poolt — „Eelvangistus tõkkeabinõuna“;

13) 1. juulil vann. adv. abi E. Reial'i poolt — „Specificatio“.

14) 1. juulil vann. adv. abi A. Lindeberg'i poolt — „Kohtulik tunnustus tsiviilprotsessis“. Osa võttis 7 vannutatud advokaadi abi;

15) 8. oktoobril vann. adv. abi A. Lindeberg'i poolt — „Tsiviilprotsessist kaasavõtmine“;

16) 8. oktoobril vann. adv. abi A. Lindeberg'i poolt — „Nõudepalves lubatud muudatused“. Osa võttis 3 vannutatud advokaadi abi;

17) 10. detsembril vann. adv. abi J. Kohjus'e poolt — „Kohtuvõim Eestis põhiseaduse järele“;

18) 10. detsembril vann. adv. abi J. Kohjuse poolt — „Kinnistatud õigustest ja avalikkuse põhimõttest hüpoteekide süsteemis“. Osa võttis 4 vannutatud advokaadi abi;

19) 30. detsembril vann. adv. abi J. Sutt'i poolt — „Tingimusi süüdlaseks mõistmine“;

20) 30. detsembril vann. adv. abi J. Sutt'i poolt — „Kirjalikud tõendused tsiviilkohtupidamise seaduse järele“;

21) 30. detsembril vann. adv. abi J. Sutt'i poolt — „Kihlvedu“. Osa võttis 8 vannutatud advokaadi abi.

Kõik ettekantud referaadid tunnistati konverentside juhatajate poolt rahuldavaiks.

Konverentside koosolekuist osavõtmine avaldus arviliselt järgmiselt:

7 koosolekust võttis osa 1 vannutatud advokaadi abi ja nimelt — H. Zernask;

6 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: P. Peterson ja M. Anso;

5 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: H. Kolk ja A. Wilms;

4 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: K. Kondas ja R. Hunt;

3 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: P. Varik, J. Matson, H. Ester ja J. Kohjus;

2 koosolekust võttis osa 3 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: E. Reial, O. Karro ja A. Lindeberg;

1 koosolekust võttis osa 5 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: Th. Huene, A. Herman, J. Põderson, J. Sutt ja M. Kass.

Aruandeaasta jooksul pidas Pärnu konverents 4 koosolekut, kus ette kanti neli referaati ja nimelt:

1) Vann. adv. abi A. Peterson'i poolt — „Vallutamine (apprehensio) vallastu peale pandiõiguse tekkimise netsessaarse tingimusena“;

2) Vann. adv. abi J. Järve poolt — „Kriminaal-kohtupidamise seadustiku § 159 käsitlemisest“ ja „Pärilik obrokiõigus ja otsekohese omaniku õigusest päriliku obrokiõigusele antud kinnisvara kohta Balti Eraõiguse järele“;

3) Vann. adv. abi J. Järve poolt — „Balti Eraseaduse § 812 käsitlemisest“;

4) Vann. adv. abi E. Käige poolt — „Laste ülespidamise kohustus vanemate vastu“.

Kõik ettekantud referaadid said konverentside juhatajate poolt rahuldavaiks tunnistatud.

Konverentsi koosolekuist osavõtmine avaldus arvu- liselt järgmiselt:

4 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: E. Käige, O. Stackelberg, F. Zube ja A. Koshemäkin;

3 koosolekust võttis osa 6 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: A. Peterson, A. Tammann, J. Järv, M. Hansen, J. Liit ja P. Vassil;

1 koosolekust võttis osa 1 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: J. Soontak.

Aruandeaasta arvestati järgmistele vannutatud advokaatide abidele: A. Koshemäkin, O. Stackelberg, E. Käige ja F. Zube.

VI. 1932. a. sissetulekute ja väljaminekute aruanne ning bilanss.

Ülejääk 31. detsembril 1931. a.:

Kr.

Kassa	25.32	
Jooksvad arved	38.55	
Tartu osakonna käes	875.—	938.87
Sissetulek 1932. a. jooksul		9.697.23

Kokku: 10636.10

Väljaminek:

Kantseleikulud		561.90
Post		251.50
Telefonid		633.53
Ajalehed ja ajakirjad		537.30
Aruande trükkimine		300.—
Raamatukogu täiendamine		697.30
Vallasvara täiendamine		871.30
Palgad		2000.—
Mitmesugused kulud		892.53
Toetus Viljandi advokaatide toale		250.—
" Pärnu " "		350.—
" Narva " "		200.—
" Nõukogu Tartu osakonnale		1840.—
" jur. ajakirja „Õigus'ele“		300.—

Kokku: 9685.36

Ülejääk 31. detsembril 1932. a. 950.74

Kokku: 10636.10

Ülejäägid on:

Kassas		49.51
Jooksvad arvel Krediit-Pangas		331.23
Tartu osakonna käes		570.—

Kokku: 950.74

Bilanss.

Aktiiva:	Kr.
Kassa	49.51
Jooksvad arved:	
Krediit-Pank	1628.58
Laenu-Pank	2014.83 3643.41
Vann. adv. toimetustes olevate asjade raamatud	306.—
Vann. adv. abide toimetustes olevade asjade raamatud	356.— 662.—
Tartu osakonna võlg	570.—
Vallasvara	3511.74
Raamatukogu	6666.36
	Kokku: 15103.02
 Passiiva:	
Kapitalid:	
M. Punga nimeline	1297.35
Kultuurkapital	2014.83 3312.18
Tegevuskapital	11790.84
	Kokku: 15103.02

Vannutatud advokaatide üldkoosolekul 13. aprillil 1932. a. moodustatud revisjoni komisjon koosseisus August Peet ja Rudolf Kuuskmaa 11. märtsil 1933. a. vaatas läbi Vannutatud Advokaatide Nõukogu rahalise aruande ja raharaamatu 1932. a. kohta ning võrreldes proovidenäidist üksikuid sissekandeid selles sissetuleku ja väljamineku dokumentidega leidis, et sissekanded on tehtud vastavalt dokumentidele, raamat õieti peetud ning aruanne sellele vastavalt koostatud. 1932. a. tulude üldsumma võrdub Kr. 9697.23 ja kulude üldsumma Kr. 9685.36. Bilanss on tasakaalus Kr. 15103.02 milisele summale võrduvad saldode ettekanded 1933. a. peale. Arvepidamise lihtsustamise ja kergema ülevaate saamise otstarbel oleks soovitav jooksvate hoiusummade arvest pidada lahus erikapitalid, mida oleks soovitav pidada eri arvel ja hoiul tähtajaliselt.

VII. 1933. a. eelarve.

Sissetulek:

	Kr.
a) 1932. a. ülejääk	950.74
b) aastamaksudest	9700.—
c) vastuvõtmisemaksudest	1000.—
d) %/% jooksvalt arvelt	25.—
	<hr/>
	Kokku: 11675.74

Väljaminek:

a) kantseleikulud	600.74
b) post	350.—
c) telefonid	700.—
d) ajalehed ja ajakirjad	550.—
e) palgad	2000.—
f) aruande trükkimine	400.—
g) raamatukogu täiendamine	500.—
h) vallasvara täiendamine	350.—
i) toetus Nõukogu Tartu osakonnale	1500.—
k) toetus jur. ajakirja „Õigus'ele“	250.—
l) toetus WAWAK'ile	2500.—
m) toetus Viljandi-Pärnu ja Rakvere-Paide Rahukogude juures asuvatele advokaatide tubadele	750.—
n) ettenägemata kulud	1225.—
	<hr/>
	Kokku: 11675.74

Märkus: Nõukogul on õigus kulude summasid ühe punkti alt teise alla üle kanda.

VIII. Nõukogu Tartu osakond.

1) Nõukogu Tartu osakonna ja vannutatud advokaatide ning nende abide koosseisud:

Vannutatud Advokaatide Nõukogu Tartu osakonna üldkoosolekul 24. jaanuaril 1932. a. valiti Nõukogu Tartu osakond järgmises koosseisus: esimees Ferdinand Karl-

son, abiesimees Johan Ostrat ja liikmed: Maksim Edelhaus, Karl Grau ja Jaan Kriisa.

Samal koosolekul valiti revisjonikomisjon järgmises koosseisus: Hugo Naaris, Valter Stackelberg ja Hermann Sumberg.

1932. aasta jooksul peeti 1 vannutatud advokaatide üldkoosolek ja 27 osakonna koosolekut, kus arutati 303 üksikpunkti.

1. jaanuariks 1932. a. oli Tartu-Võru rahukogu ringkonnas 43 vannutatud advokaati ja 91 vannutatud advokaadi abi. Aasta jooksul tuli juurde 14 vannutatud advokaati ja 21 vannutatud advokaadi abi. Aasta jooksul lahkus 2 vannutatud advokaati ja 16 vannutatud advokaadi abi, kelledest 13 vannutatud advokaadi abi vannutatud advokaatideks vastu võeti.

1932. aasta jooksul osakond võttis vastu vannutatud advokaatide abideks järgmised õigusteadlased: 1) H. V. Anderson, 2) L. Kaart, 3) E. Irs-Hirsch, 4) P. Oinas, 5) H. G. Ottas, 6) N. Belousov, 7) J. Vain, 8) V. Kaumann, 9) M. Kukk, 10) O. Smitt, 11) J. Neumann, 12) K. Plaks, 13) V. Krasstin, 14) J. Glickmann, 15) S. Piiraja, 16) S. Glickmann, 17) V. E. Kymenthal, 18) L. Kala (Kalla), 19) O. Peterson, 20) E. Ottan ja 21) O. Dehn.

1. jaanuariks 1933. a. oli vannutatud advokaate 55 ja vannutatud advokaatide abisid 96.

2) Advokaatide määramine vaesuse õiguse põhjal.

Vaesuse õiguse põhjal advokaatide määramise kohta aasta jooksul tuli sisse 27 palvet. 1931. a. jäi otsustamata 2 palvet. Neist rahuldab osakond 14 palvet, kuna tagajärjeta jäeti 15 palvet.

3) Distiplinaarasjad.

Aasta jooksul tuli sisse 35 kaebust. Eelmisest aastast jäi otsustamata 8 kaebust. Neist otsustas osakond 25 kaebust, kuna otsustamata jäi 18 kaebust.

Distsiplinaarasjus otsustati: a) ära lõpetada 5 asja; b) distsiplinaartoimetust mitte alustada 1 asjas; c) edasi saata Nõukogule alluvuse järele 1 asi; d) tagajärjeta jätta 8 asja; e) kohustada kliendile raha tagasi maksuma 3 asjas; f) avaldada noomitus 2 asjas ja g) esineda Nõukogule ettepanekuga 3 asjas.

4) Vannutatud advokaatide abide juriidilised konverentsid.

Juriidiliste konverentside korraldajaks valiti osakonna üldkoosolekul 24. jaanuaril 1932. a. komisjon järgmises koosseisus: Karl Grau, Rudolf Jaska, Johan Sepp Roman Tarrask. Sekretäriks oli vann. adv. abi Rudolf Keller.

Komisjon pidas aasta jooksul 10 koosolekut, kus ette kanti 26 referaati ja nimelt:

1) 18. jaanuaril vann. adv. abi H. Ainson'i poolt — „Pärijate väljaostu õigus B. E. S. järele“;

2) 18. jaanuaril vann. adv. abi H. Ainson'i poolt — „Beneficium competentiae“. Osa võttis 22 vannutatud advokaadi abi;

3) 19. jaanuaril vann. adv. abi K. Kongo poolt — „Protestitud blanko-giroga vekslit edasiandmine kehtiva õiguse järele“;

4) 19. jaanuaril vann. adv. abi K. Kongo poolt — „Retentsiooni õigus“. Osa võttis 20 vannutatud advokaadi abi;

5) 11. aprillil vann. adv. abi V. Peterson'i poolt — „Vallasvara ostu-müük järelmaksuga, eriti kuivõrd B. E. S. normid suudavad Petserimaal Narvatagustel maaaladel kuni 1. juulini 1930. aasta maksvusel olnud 1904. aasta 9. veebr. seaduse norme V. S. K. 10. k. 1. jao järele“;

6) 11. aprillil vann. adv. abi V. Peterson'i poolt — „Notariaalsete ja koduste testamentide väline vorm B. E. S. ja V. S. K. 10. k. 1. jao järele“;

7) 11. aprillil vann. adv. abi V. Peterson'i poolt — „Väljakutse korra käsitlemisest pärandusvara hoidmisel,

pärandusõigustesse ja testamentide kinnitamisel Petseri-
maal ja Narvatagustel maaaladel“. Osa võttis 19 vannu-
tatud advokaadi abi;

8) 29. aprillil vann. adv. abi L. Õsso poolt — „Pla-
neerimise pääkomisjon“;

9) 29. aprillil vann. adv. abi L. Õsso poolt — „Mõ-
ningaid märkusi kohtuasjade ajamiseks väljaantavate
volikirjade teksti kohta“. Osa võttis 26 vannutatud advo-
kaadi abi;

10) 12. mail vann. adv. abi E. Soom'i poolt —
„Märkmeid meie jahiseaduse eelnõust“;

11) 12. mail vann. adv. abi E. Soom'i poolt — „Ette-
näitaja pääle olevate väärtpaberite õiguslik loomus“. Osa
võttis 25 vannutatud advokaadi abi;

12) 18. mail vann. adv. abi P. Tirro poolt — „Üle-
vaade kodanlisest abielust“;

13) 18. mail vann. adv. abi P. Tirro poolt — „Rii-
siko lepinguid“;

14) 18. mail vann. adv. abi P. Tirro poolt — „Tun-
nistus“. Osa võttis 19 vannutatud advokaadi abi;

15) 6. juunil vann. adv. abi M. Viirmann-Kanemägi
poolt — „Kas on õigustatud B. E. S. põhjal vanemate
õiguste andmine Hoolek. Sead. § 41 ettenähtud isikutele“.

16) 6. juunil vann. adv. abi M. Viirmann-Kanemägi
poolt — „Hoolekande kohustus Hoolek. Sead. § 19 ja 90
järgi“;

17) 6. juunil vann. adv. abi M. Viirmann-Kanemägi
poolt — „Alaealise naise teguvõime küsimus B. E. S. järgi“.
Osa võttis 25 vannutatud advokaadi abi;

18) 8. juunil vann. adv. abi R. Vreemann'i poolt
— „Testamendi tühistamise nõudeasjade alluvusest“;

19) 8. juunil vann. adv. abi R. Vreemann'i poolt —
„Võõral maal asuvate hoonete B. E. S. § 773 eest tasu-
nõudmise ehk nende hoonete äravedamise nõuete allu-
vusest“;

20) 8. juunil vann. adv. abi R. Vreemann'i poolt —

„Tööstusmaks valdade hääks ja põhiseaduse §§ 77 ja 83 järele“. Osa võttis 23 vannutatud advokaadi abi;

21) 10. septembril vann. adv. abi A. Lagus'e poolt — „Kolmanda isiku osavõtmine hoiuasjade toimetusest“;

22) 10. septembril vann. adv. abi A. Lagus'e poolt — „Õiguste kaotus N. S., U. N. S. ja Kriminaalseadustiku eelnõu järele“;

23) 10. septembril vann. adv. abi A. Lagus'e poolt — „Kaubanduslik maksujõuetus“. Osa võttis 19 vannutatud advokaadi abi;

24) 30. septembril vann. adv. abi E. Mühlen'i poolt — „Lastega lese õigusline seisukord Liivimaa linnaõiguse järele“;

25) 30. septembril vann. adv. abi E. Mühlen'i poolt — „Maaseadusega omal ajal võõrandatud veskite tagasiandmise küsimusest maaseaduse täiendamise ja muutmise seaduse nr. 2 alusel ja sellekohane kohtupraktika“;

26) 30. septembril vann. adv. abi E. Mühlen'i poolt — „Vanne lõendusvahendina tsiviilprotsessis“. Osa võttis 22 vannutatud advokaadi abi.

Kõik ettekantud referaadid tunnistati rahuldavaiks.

Konverentsi koosolekuist osavõtmine avaldus arvu-
liselt järgmiselt:

9 koosolekut võttis osa 3 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: R. Keller, A. Oksa ja A. Peel;

8 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: N. Rõuk, N. Horn, M. Nurk ja J. Liibusk;

7 koosolekust võttis osa 3 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: A. Piilmann, H. Valter ja R. Treufeldt;

6 koosolekust võttis osa 2 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: O. Mänd ja L. Kaart;

5 koosolekust võttis osa 4 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: E. Tammist, J. Ramm, J. Kitsing ja A. Estam;

4 koosolekust võttis osa 7 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: K. Marder, O. Olesk, J. Lagus, A. Jürmann, L. Makarjev, J. Viik ja E. Hirs;

3 koosolekust võttis osa 13 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: L. Kahro, K. Kongo, E. Kubbo, A. Mekkart, A. Saar, O. Prütis, L. Must, J. Einer, T. Tuul, K. Nurk, O. Ilus, V. Anderson, P. Oinas;

2 koosolekust võttis osa 8 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: H. Treial, E. Sillasoo, H. Hohlfeldt, O. Luck, A. Ojasson, P. Kunnus, E. Henning ja A. Plaks;

1 koosolekust võttis osa 23 vannutatud advokaadi abi ja nimelt: H. Ainson, R. Lange, O. Glasenapp, Q. Valter, R. Goldberg, A. Harju, O. Ilus, E. Lillioja, N. Sepp, J. Vain, V. Poska-Grünthal, E. Rumm, L. Össo, V. Reier, M. Päss, E. Soom, P. Sepp, P. Tirro, V. Siil, A. Lagus, O. Eglit, J. Kokk ja R. Vreemann.

5) Osakonna 1932. a. sissetulekute ja väljaminekute aruanne.

A. Sissetulekud:	Kr.
1) Vannutatud Advokaatide Nõukogu toetus	1840.—
2) 2 eraadv. poolt kuludeks makst. 1931. a. arvel	20.—
3) Sisseastumismaks. 11 vann. adv. à 15 kr.	165.—
4) Sisseastumismaksud 21 vann. adv. abilt à 10 kr.	210.—
5) 1932. a. kaugekõnede arvel makstud	21.75
6) 2 vann. adv. abi poolt erikuludeks makstud	8.—
7) % % jooksvalt arvelt Tartu linnapangas	44.51
8) 1931. a. ülejääk	44.76
	<hr/>
	Kokku: 2354.02

B. Väljaminekud:	
1) Asjaajamise-, posti-, trüki- ja köitekulud	191.32
2) Teenijate tasu	132.20
3) Asjaajaja tasu	520.—
4) Telefon	226.84

	Kr.
5) Ajakirjad	35.20
6) Raamatukogu täiendamine	6.—
7) Valga, Võru ja Petseri advokaatide tubade korraldamiseks ja raamatukogude täiendamiseks	200.—
8) Kirjutusmasina muretsemine	380.—
9) Advokaatide toa remont rahukogus	14.50
10) Ettenägemata kuludeks	60.—
11) Raamatute ja ajakirjade ostmiseks	587.96

Kokku: 2354.02

6) 1933. a. eelarve.

A. Tulud:

1) Toetus Vannutatud Advokaatide Nõukogult	1945.—
2) Eraadvokaatidelt kuludeks	30.—
3) Sisseastumismaksud	150.—
4) Kaugekõnede arvel	10.—
5) % ⁰ / ₀ jooksvalt arvelt Tartu linnapangas	45.—

Kokku: 2180.—

B. Kulud:

1) Asjaajamise-, posti-, trüki- ja köitekulud	200.—
2) Teenijate tasu	200.—
3) Asjaajaja tasu	480.—
4) Telefon	250.—
5) Ajakirjad	150.—
6) Osakonna, Valga, Võru ja Petseri advokaatide tubade raamatukogude täiendus	400.—
7) Mööbli parandus	100.—
8) Mööbli ja muu inventaari muretsemine	250.—
9) Ettenägemata kulud	150.—

Kokku: 2180.—

Märkus: Osakonnal on õigus 1933. a. eelarve kulude osas summasid ühe punkti alt teise alla üle kanda oma äranägemise järele.

Ar 933
Eesti
Vabariigi vannuta-
tud